

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 5 (68), септември 2017 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Съгласието за обработване на лични данни според Общия регламент относно защита на данните	3
Длъжностно лице по защита на данните според Общия регламент относно защита на данните	5
Координационната група за надзор на митническата информационна система издаде Ръководство за упражняване правото на достъп до информацията в системата	7
Проведено обучение по Интернет управление	11
Цифрова Европа има нужда от защита на данните. Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните	11
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	13
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	14
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	15
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	60
СТАТИИ И КОМЕНТАРИ	61
Общ регламент относно защита на данните 2016/279 и някои аспекти по неговото приложение	61

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

СЪГЛАСИЕТО ЗА ОБРАБОТВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ СПОРЕД ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ОТНОСНО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

От 25 май 2018 г. във всички държави-членки на ЕС ще се прилага **Общият регламент относно защитата на данните** (Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни). **Общият регламент** ще се прилага и към фирми и организации извън Съюза, които имат клиенти и потребители в ЕС. Новите правила са важна стъпка за укрепване на основните права на европейските граждани в ерата

на цифровите технологии, както и в създаването на яснота за бизнеса чрез установяване на единни правила за целия ЕС. Те имат за цел да се подобри сигурността, така че да се даде тласък на иновациите и по-нататъшното развитие на единния цифров пазар. **Общият регламент** ще засили доверието и ще осигури високо ниво на защита на личните данни на всички лица в рамките на ЕС.

Във връзка с подготовката за прилагане на новите европейски правила за защита на данните, КЗЛД започна информационна кампания, част от която е публикуването на разяснителни материали относно Регламента. В настоящия бюлетин публикуваме „Съгласието според новия Общ регламент относно защитата на данните“. С цел постигане на по-голяма яснота, информацията е представена под форма на основни въпроси и техните отговори.

„Съгласието“ според новия Общ регламент относно защитата на данните

1. По какъв начин физическите лица следва да дават своето съгласие за обработване на личните им данни?

Съгласие следва да се дава чрез изявление или ясно утвърдителен акт (потвърждаващо действие), с който да се даде съгласие от страна на субекта на данни за обработване на свързани с него лични данни, например чрез писмена декларация, включително по електронен път, или устна декларация.

2. Представлява ли съгласието на физическите лица основание за обработване на личните им данни?

Да, съгласието остава едно от алтернативните условия за обработване на лични данни. Администраторът на лични данни обаче трябва да е способен да докаже неговото наличие. Субектът на данните следва да бъде информиран за последиците при отказ да даде съгласие за обработване на отделни категории лични данни.

3. Възможно ли е съгласието да бъде давано онлайн?

Да, възможно е. Регламентът предвижда тази възможност (например чрез отбелязване на отметка в поле, избиране на технически настройки за услуги на информационното общество или друго заявление или поведение, което ясно показва, че субектът на данни е съгласен с предложеното обработване на неговите лични данни). Мълчанието, предварително отметнатите полета или липсата на действие не представляват съгласие.

4. На какви критерии трябва да отговаря даденото съгласие, за да бъде законосъобразно?

Изразеното съгласие трябва да бъде свободно дадено, конкретно, информирано и недвусмислено заявление.

5. Какво означава даденото съгласие да бъде информирано?

За да бъде съгласието информирано, субектът на данни следва да знае поне самоличността на администратора и целите на обработването, за които са предназначени личните данни.

6. Какво означава съгласието на физическото лице да бъде дадено свободно?

Свободно дадено съгласие е налично в случаите когато субектът на данни има истински и свободен избор и е в състояние да откаже или да оттегли съгласието си, без това да доведе до вредни последици за него. Смята се, че съгласието не е дадено свободно, ако не се предоставя възможност да бъде дадено отделно съгласие за различните операции по обработване на лични данни, макар и да е подходящо в конкретния случай, или ако изпълнението на даден договор, включително предоставянето на услуга, се поставя в зависимост от даването на съгласие, въпреки че това съгласие не е необходимо за изпълнението.

7. Могат ли да бъдат обработвани чувствителни лични данни без наличието на съгласието на физическите лица, за които се отнасят данните?

Да, в определени случаи, например по съображения от обществен интерес в областта на общественото здраве.

8. Има ли право физическото лице да оттегли даденото съгласие за обработване на личните му данни?

Да, субектът на данни има право да оттегли съгласието си по всяко време, като тази процедура трябва да е също толкова лесна колкото и даването на съгласието. Оттеглянето на съгласието обаче важи занапред и не може да има обратно действие. Действията по обработване на лични данни, предприети от администратора в съответствие с дадено преди това съгласие, са законосъобразни, тъй като администраторът е разполагал с валидно правно основание за обработване.

9. Задължително ли е съгласието да бъде дадено писмено?

Не, това не е задължително. Ако обаче съгласието на субекта на данните е дадено в рамките на писмена декларация, която се отнася и до други въпроси, искането за съгласие се представя по начин, който ясно да го отличава от другите въпроси, в разбираема и лесно достъпна форма, като използва ясен и прост език. Някоя част от такава декларация, която представлява нарушение на регламент 2016/679, не е обвързваща.

10. Необходимо ли е да се вземе съгласието на носещия родителската отговорност за детето, когато е налице директно предлагане на услуги на информационното общество на деца (например при ползването на социални мрежи)?

Да, в случай че детето няма навършени 16 години, съгласието на неговия родител/ попечител/ настойник е необходимо. В такива случаи администраторът на лични данни, който обработва данни за детето, полага разумни усилия да удостовери, че съгласието е дадено или разрешено от носещия родителска отговорност за детето, като взема предвид наличната технология.

ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ СПОРЕД ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ОТНОСНО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Във връзка с подготовката за прилагане на новите европейски правила за защита на данните, КЗЛД провежда информационна кампания, част от която е публикуването на разяснителни материали относно Общия регламент. В настоящия бюлетин публикуваме „Длъжностно лице по защита на данните“. С цел постигане на по-голяма яснота, информацията е представена под форма на основни въпроси и техните отговори.

Длъжностно лице по защита на данните

1. Какво представлява т.нар. длъжностно лице по защита на данните?

Новият регламент за защита на личните данни въвежда фигурата на т.нар. длъжностно лице по защита на данните. Това е служител на администратор на лични данни или външно за организацията на администратора физическо лице, натоварено с консултативни функции в областта на защитата на личните данни, надзор по спазването на регламента в организацията на администратора и повишаването на осведомеността и обучението на персонала.

2. За първи път ли се въвежда длъжността „лице по защита на личните данни“ в България?

В България и до сега съществуваше правна възможност за назначаване на лице по защита на личните данни, която произтичаше от разпоредбата на чл. 18 от Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. За първи път обаче определянето на такова длъжностно лице произтича от акт със сила на закон и става задължително в изрично определени в Регламента случаи.

3. Всички администратори ли ще трябва задължително да имат длъжностно лице по защита на личните данни?

Не. Регламентът предвижда длъжностно лице по защита на личните данни да имат само определени категории администратори, а именно:

- Публични органи или структури, освен когато става въпрос за съдилища при изпълнение на съдебните им функции;
- Администратори, чиято дейност, поради своето естество, обхват и цели, изискват редовно и систематично мащабно наблюдение на субектите на данни;

- Администратори, чиито основни дейности се състоят в мащабно обработване на специалните категории данни и на лични данни, свързани с присъди и нарушения.

4. Има ли възможност едно лице по защита на данните да отговаря за няколко структури?

Да, Регламентът предвижда такава възможност, при условие че администраторът е обществен орган или структура. В тези случаи при определянето на служителя следва да се отчита организационната структура и размер на администраторите. Група предприятия също могат да определят едно длъжностно лице по защита на данните, което да работи за тях, като изискването е всяко от предприятията да има лесен и свободен достъп до това лице.

5. На какви изисквания трябва да отговаря даден служител, за да бъде назначен или определен за лице по защита на личните данни?

Регламентът изисква лицето по защита на личните данни да притежава задълбочени експертни познания в областта на законодателството и практиката на защитата на личните данни.

6. Какви функции ще изпълнява лицето по защита на личните данни?

Лицето по защита на личните данни има набор от задължения, сред които:

- Да информира и съветва администратора или обработващия лични данни и служителите, които извършват обработване, за техните задължения по силата на нормативните актове за защита на личните данни;
- Да наблюдава спазването на правилата за защита на личните данни и на политиките на администратора или обработващия лични данни по отношение на защитата на личните данни, включително възлагането на отговорности, повишаването на осведомеността и обучението на персонала, участващ в операциите по обработване, и съответните одити;
- При поискване да предоставя съвети по отношение на оценката на въздействието върху защитата на данните и да наблюдава извършването на оценката;
- Да си сътрудничи с надзорния орган;
- Да действа като точка за контакт за надзорния орган по въпроси, свързани с обработването, включително предварителната консултация и по целесъобразност да се консултира по всякакви други въпроси.

7. Задължително ли е лицето по защита на личните данни да бъде част от персонала на администратора?

Не, това не е задължително условие. Лицето по защита на личните данни може да бъде част от персонала, но може и да е външен субект, който изпълнява своите задължения въз основа на сключен договор. Затова администраторите нямат задължение да назначават специално такъв служител, а само имат задължение да определят лице, което да изпълнява функциите на служител по защита на данните.

8. Възможно ли е лицето по защита на личните данни да съвместява длъжности в рамките на организацията?

Няма пречка служителят, определен от администратора за лице по защита на данните, да изпълнява и други функции в рамките на организацията. Условието, при които се определя или назначава лице по защита на личните данни, са изцяло в преценката на администратора на лични данни.

9. Ще има ли възможности за обучение на лицата по защита на личните данни във връзка с прилагането на новия Общ регламент?

Отчитайки необходимостта от обучение и хармонизиране на стандартите и практиките в сферата на защитата на личните данни, Комисията за защита на личните данни планира да изгради национален обучителен център, който да осигури нужното обучение за лицата по защита на личните данни. Очаква се центърът да стартира своята дейност през 2018 г., непосредствено преди стартиране на прилагането на общия регламент

10. Съществуват ли задължителни изисквания за образованието на лицата по защита на личните данни (например изискване за наличие на юридическо, икономическо или техническо образование)?

Конкретните изисквания, на които трябва да отговаря служителът в структурата на администратори от публичната сфера, са посочени изрично в Класификатора на длъжностите в администрацията – редове 109 а, 111 а, 178 а и 262 а. Няма задължителни изисквания, които да определят типа на образованието на лицата по защита на личните данни.

КООРДИНАЦИОННАТА ГРУПА ЗА НАДЗОР НА МИТНИЧЕСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА ИЗДАДЕ РЪКОВОДСТВО ЗА УПРАЖНЯВАНЕ ПРАВОТО НА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯТА В СИСТЕМАТА

Митническата информационна система (МИС) е компютърна система, централизираща митническа информация, насочена към предотвратяване, разследване и наказателно преследване на нарушения на митническото или селскостопанското законодателство на Общността. МИС е съставена от централизирана база данни (Централна МИС), достъпна чрез терминали във всяка държава членка.

Лица, чиито лични данни се събират, съхраняват или обработват по някакъв друг начин в Митническата информационна система, имат възможност да упражняват права по отношение на техните лични данни, в частност правото на достъп, предмет на стриктни ограничения, правото на корекция на неточни данни, и правото на заличаване на незаконно съхранявани данни.

Издаденото от Координационната група Ръководство описва условията за упражняване на тези права и има три раздела - описание на МИС; списък на правата на лицата, чиито данни се обработват в МИС и описание на процедурата за упражняване на правото на достъп във всяка от държавите-членки.

Личните данни, които могат да бъдат обработени в МИС могат да включват само.:

- име, моминско име, презиме и фамилия и псевдоними;
- дата и място на раждане;
- националност;
- пол;
- всяка конкретна цел и постоянни физически характеристики;

- причина за включването на данните;
- предложено действие;
- предупредителен код, предупреждаващ за евентуално въоръжено действие,
- употреба на насилие или укриване в миналото;
- регистрационен номер на превозното средство.

В МИС не се обработват лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски вярвания, членство в профсъюзи и данни, свързани със здравословното състояние и половия живот на дадено лице.

В съответствие с принципите за защита на данните, всички физически лица, чиито данни се обработват в МИС, имат следните права:

- право на достъп до данни, свързани с тях, съхранявани в МИС;
- право на корекция на неточни данни или изтриване, когато данните са били незаконно съхранени;
- право на жалба до съдилищата или компетентните органи за корекция или изтриване на данните или за получаване на компенсация.

Правото на достъп е възможността за всеки, който поиска, да направи справка за информацията, свързана с него, съхранена в информационен масив, съгласно националното законодателство. Това е фундаментален принцип за защита на данните, който дава възможност на субектите да упражняват контрол върху личните им данни, съхранявани от трети лица. Упражняването на правото на достъп може да бъде отказано при определени условия, посочени в Ръководството, а процедурните правила се различават във всяка отделна държава, както и правилата за предаване на данни към заявителя.

Правото на достъп е свързано с правото на корекцията на данните, когато те са фактически неточни или непълни, както и с правото за искане на тяхното изтриване, когато те са незаконно съхранявани.

Физическите лица разполагат и със средства за правна защита - право за подаване на жалба до органа за защита на данни или завеждане на съдебно дело.

Всеки, упражнявайки някое от тези права, може да сезира компетентните органи в държава-членка по своя избор. Когато физическо лице упражнява правото си на достъп, корекция на неточни данни, както и изтриване на незаконно съхранявани данни, националните органи следва да отговорят в рамките на сроковете, определени на съответното национално ниво.

Процедурата за упражняване на право на достъп, коригиране или изтриване е специфична във всяка държава членка, ползваща МИС. В настоящия бюлетин публикуваме процедурата, която се прилага в Република България.

III.4.БЪЛГАРИЯ

1. Естество на правото (пряко,непряко, смесено)

Смесена процедура.

Правото на достъп и правото на заличаване, коригиране или блокиране на лични данни, които не се обработват в съответствие с разпоредбите на Закона за защита на личните данни, се упражнява, като се подава писмено заявление към администратора на лични данни. Заявлението следва да се подаде лично от лицето или от изрично упълномощено от него лице с пълномощно, заверено от нотариус.

2. Контакти на органа, до който следва да се адресират исканията за достъп

Агенция „Митници“

Адрес: ул. „Г.С.Раковски“ № 47

1202 София, България

Тел.: + 359 2 9859 4210

Имейл: pr@customs.bg

Комисия за защита на личните данни

Адрес: Бул. „Цв. Лазаров“ № 2

София - 1592, България

Център за информация и контакти — тел. +359 2 9153 518

Приемна – раб. време 9:30 - 17:00

Имейл: kzld@cpdp.bg

Уебстраница: www.cdpd.bg

3. Формалности за искането: информация и документи, които трябва да бъдат предоставени – възможни разходи

Искането трябва да съдържа:

- 1) Името, адреса и други данни, необходими за идентифициране на съответното лице;
- 2) Описание на заявлението;
- 3) Предпочитаната форма на предоставяне на информацията;
- 4) Подпис, дата на подаване на искането и пощенски адрес.

В случаите, когато заявлението е подадено от надлежно упълномощено лице, пълномощното, заверено от нотариус, се прилага към заявлението.

Администраторът на лични данни води регистър на заявленията.

Изискваната информация може да бъде предоставена като устна или писмена форма или във формата на преглед на данни от заинтересованото лице или от друго изрично упълномощено лице. Лицето може да изиска копие на обработваните лични данни на предпочитан носител или по електронен път, освен ако това не е забранено със закон.

Упражняването на правата на субектите на данни е безплатно.

4. Контакти на националния орган по защита на личните данни и неговата евентуална роля

Комисия за защита на личните данни

Адрес: Бул. „Цв. Лазаров“ № 2

София 1592, България

Център за информация и контакти — тел. +359 2 9153 518

Приемна – раб. време 9:30 - 17:00

Имейл: kzld@cpdp.bg

Уебстраница: www.cdpd.bg

5. Очакван резултат от искането за достъп. Съдържание на информацията

От администратора на лични данни се изисква да вземе предвид предпочитанията, заявени от искателя, за формата на предоставяне на информацията.

Администраторът на лични данни или лице, изрично упълномощено от него, разглежда заявлението и отговаря в рамките на 14 дни от неговото подаване.

Времева рамка може да бъде удължена от администратора на данни до 30 дни, когато събирането на всички изисквани данни обективно изисква по-дълъг период и това ще попречи сериозно на дейностите на администратора на данни.

В рамките на 14 дни, администраторът на данните решава дали да предостави на заявителя пълна или частична информация или обосновано да откаже да я предостави или да предприеме съответно действие или обосновано да откаже да предприеме такова действие.

Администраторът на лични данни уведомява заявителя писмено за своето решение или отказ в рамките на съответния срок.

Уведомлението трябва да бъде връчено лично срещу подпис или по пощата, с потвърждение за доставка. Липсата на уведомление се счита за отказ.

В случай на нарушаване на правата на субектите по този закон, всяко лице има право да получи защита и може да я приложи по административен или съдебен път. В първия случай лицето може да се обърне към Комисията за защита на личните данни, докато при втория случай той/тя може да обжалва действията и актовете на администратора на данни пред съответния административен съд или ВАС в съответствие с общите съдебни правила.

6. Препратки към основните национални закони, които се прилагат

- Закон за митниците, обн. ДВ 15/06.02.1998, посл. изм. ДВ 66/26.07.2013
- Закон за МВР – обн. ДВ 17/24.02.2006, посл. изм. и доп. ДВ 70/09.08.2013, в сила от 09.08.2013
- Закон за ДАНС – обн. ДВ 109/20.12.2007, посл. изм. ДВ 71/13.08.2013
- Закон за съдебната система – обн. ДВ 64/07.08.2007, посл. изм. ДВ. SG 19/05.03.2014
- Закон за защита на личните данни – обн. ДВ 1/04.01.2002, посл. изм. и доп. ДВ 15/15.02.2013

7. Езиков режим

Български език.

Ръководство за упражняване правото на достъп до Митническата информационна система предлага писма-образци под формата на три приложения – за искане за достъп; за искане на корекция или изтриване на обработвани данни и за искане за блокиране на обработени данни.

Пълният текст на Ръководството за упражняване правото на достъп до Митническата информационна система е публикуван на сайта на КЗЛД.

ПРОВЕДЕНО ОБУЧЕНИЕ ПО ИНТЕРНЕТ УПРАВЛЕНИЕ

От 21 до 25 август 2017 г. в гр. Сараево, Босна и Херцеговина, се състоя обучение на тема „Интернет управление“. То бе организирано от Балканското училище по интернет управление с подкрепата на Съвета на Европа. Събитието бе насочено към представители на държавните институции, академичните среди, гражданското общество, бизнесът и медиите.

Темата „Интернет управление“ е изключително актуална, особено с оглед бъдещото прилагане на Общия регламент за защита на данните. Основна цел на обучението бе насърчаване на представители на страните от Балканския регион за участие и ангажиране с темата, както на регионално, така и на международно ниво, даването на гласност на проблемите и на съществуващите перспективи. Чрез повишаване осведомеността на национални и регионални експерти по отношение на важността на Интернет управлението и неотложните проблеми, свързани с прилагането му, се създава мотивация за по-нататъшно участие във форуми и бъдещи процеси и се улеснява извършването на различни проучвания и оказване на съдействие в тази област.

В програмата на обучението бяха включени фундаментални въпроси, свързани с Интернет управлението – как работи интернет, критична инфраструктура, същност и основни принципи на Интернет управлението. Разгледана бе ролята на различните участници в процесите. Дискутиран бе въпросът за неутралността на мрежата и как това защитава правото на достъп. Една от основните теми бе свързана с киберсигурността и криптирането – технологии, заплахи, уязвимости. Дискутиран бе стратегическият въпрос трябва ли да се защити правото на криптиране? Разгледани бяха въпроси, свързани с киберпрестъпността и съответния отговор - глобални, регионални и национални политики (закони, стратегии, планове за действие), както и оперативни механизми (Центрове за действие при инциденти в информационната сигурност, роли на заинтересованите страни, публично-частни партньорства). Обект на обсъждания бе установяването на баланс между защитата на данните и свободата на словото.

В рамките на обучението бяха включени и други теми, като „Авторски права и интернет посредници“ и „Юрисдикция е интернет пространството“. С цел онагледяване прилагането на теоретичните познания в практиката, бе извършена симулация на процес по Интернет управление.

ЦИФРОВА ЕВРОПА ИМА НУЖДА ОТ ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ. СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОТГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ.

На 1 август 2017 г. Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) публикува свое Становище относно предложението на Европейската комисия за Регламент за създаване на единен цифров портал и относно принципа „само веднъж“. Предложението е един от първите инструменти на ЕС, които изрично се позовават на принципа „само веднъж“. Този принцип има за цел да гарантира, че гражданите и бизнеса не трябва да предоставят една и съща информация на държавната администрация повече от един път. Предложението на Комисията има за цел да модернизира административните услуги, като улесни наличността, качеството и достъпността на информацията в ЕС. То предвижда обмен на данни за определени трансгранични процедури, като например искане за признаване на диплома, чрез техническа система, която ще позволи на властите да обменят данни директно, по изрична молба на заинтересованите лица и без тези лица да трябва да предоставят повторно документи, които вече са налице в друга държава-членка.

В своето Становище Джовани Бутарели подчертава, че успешното прилагане на единен за целия ЕС принцип, който да позволи законния обмен на данни през границите на ЕС, зависи от гарантиране спазването на принципите за защита на данните. ЕНОЗД подкрепя усилията за гарантиране, че лицата имат контрол над личните си данни и приветства измененията на Регламента за Информационната система на вътрешния пазар (IMI), които се въвеждат с предложението. Те изясняват механизма за координиран надзор, предвиден за Информационната система за вътрешния пазар, и ще дадат възможност на новия Европейски комитет по защита на данните да се възползва от техническите възможности, предлагани от IMI за обмен на информация съгласно Общия регламент за защита на данните.

В становището си Джовани Бутарели приветства инициативата и едновременно с това препоръчва на Европейската комисия да вземе предвид някои ключови въпроси, свързани със защитата на данните. Той посочва, че допълнителна яснота относно принципите за защита на данните (напр. правното основание за обработката, ограничаването на целта и свеждането до минимум на данните) ще засили защитата на правата на физическите лица. Предложението не трябва да предоставя правно основание за обмен на информация за цели, различни от посочените в него, и не трябва да създава рестрикции на принципа за ограничаване на целите, който е предвиден в Общия регламент. Джовани Бутарели очаква разяснения по редица въпроси, свързани с практическото прилагане на контрола от страна на потребителите.

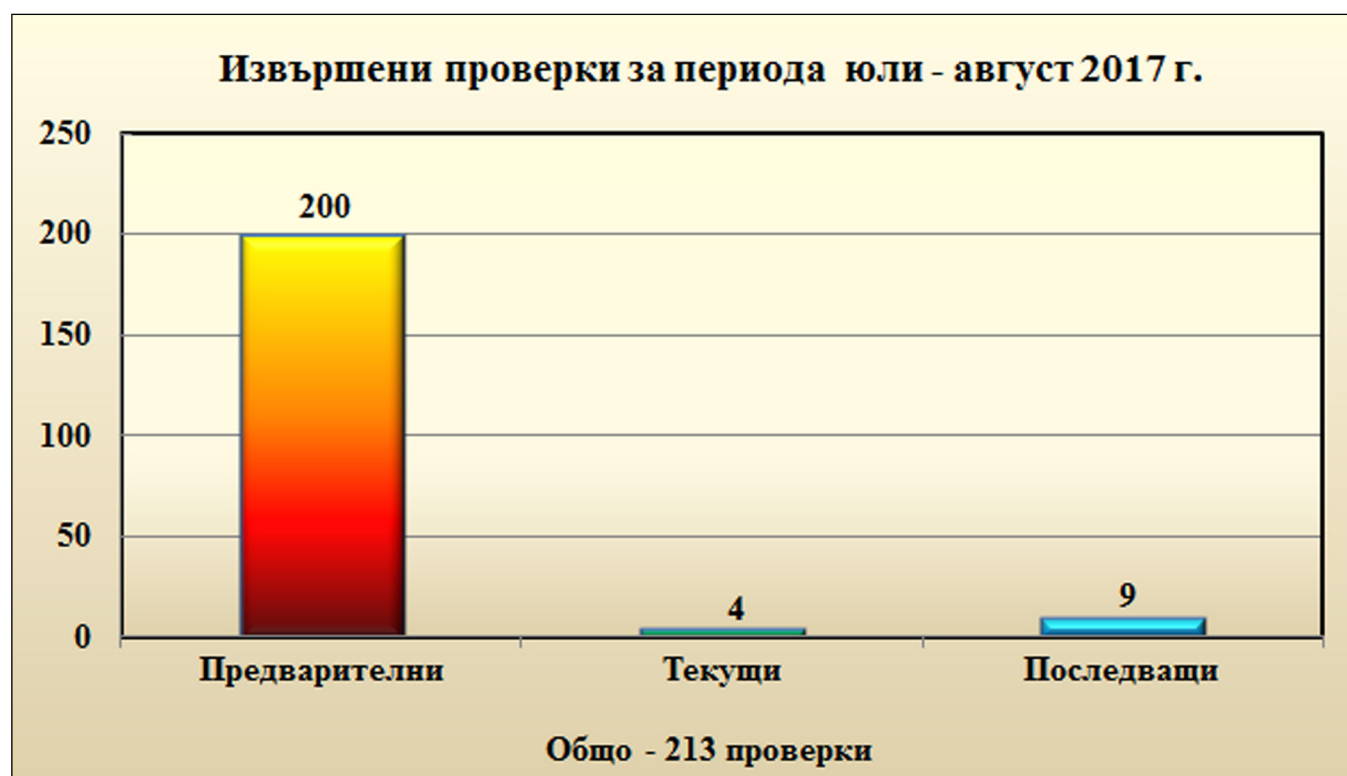
В своето становище ЕНОЗД заявява, че предложението на Европейската комисия е необходимо и добре дошло в модернизирването на административните услуги в целия ЕС, като едновременно с това защита принципите за защита на данните. То съвместимо с принципите за защита на данните и е обещаваща стъпка към постигане на цифрова Европа, основана на свободното движение на данни, предвидена от естонското председателство на Съвета, като същевременно демонстрира съвместимостта на защитата на данните с тази визия.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2017 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците юли и август 2017 г. са извършени общо 213 проверки. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 200 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 25 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени 3 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 2 наказателни постановления и 2 задължителни предписания..

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2017 г.

През периода юли-август 2017 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 2053 потребителски профила на АДД. От тях 1934 са на АДД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 119 - на АДД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 366442 потребителски профила – 334977 на АДД, подали заявления за регистрация и 31465 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 1514 нови АДД. С това общият брой на вписаните АДД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 290087;
- освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 97 АДД, с което общият брой на освободените от регистрация става 28237;
- заличаване от регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 23 АДД. С това общият брой на заличените администратори става 418.

През периода юли-август 2017 г. КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване и не е отказвала вписване в регистъра на АДД.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 247 АДД.

През периода са обработени 1807 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ Ж-554/2016 г.

гр. София, 11.07.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 22.03.2017 г., обективизирано в протокол № 23, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-554/10.10.2016 г. подадена от М.П.П.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от М.П.П., която твърди, че дружеството „Х.Е.” ЕООД неправомерно са обработвали личните й данни. На 22.08.2016 г. Ф.Т.Ч. е уведомен, че с разпореждане на Арбитражен съд при СНЦ „Правна помощ и медиация” е образувано арбитражно дело във връзка с комисионно възнаграждение за покупко-продажба на недвижим имот в гр. София, *****. Покупко-продажбата на имота е осъществена с Нотариален акт № ***** на нотариус Р.Д., с район на действие СРС. Купувач на имота е жалбоподателката М.П.П. Като приложение към исковата молба до АС-София при сдружение „Правна помощ и медиация” е приложен нотариалният акт за покупко-продажба на недвижимия имот, който съдържа личните данни на жалбоподателката. Счита, че след като не е била страна по договора сключен между „Х.Е.” ЕООД и Ф.Т.Ч. няма основание дружеството да разполага с нотариалния акт и да обработва личните й данни. Моли Комисията да образува производство и да разгледа жалбата. Приложени са и относими доказателства.

С писмо изх. № П-7942/28.10.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н И.К., управител на „Х.Е.” ЕООД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност да изрази становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-7943/28.10.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа М.П.П. е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Изяснена е възможността, че може да представи и други доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо, с рег. № П-8069/ 01.11.2016 г. от жалбоподателката М.П.П. Декларира, че няма сключен граждански брак с Ф.Т.Ч.

На 17.11.2016 г. в сградата на КЗЛД на адвокат Т.Ж., пълномощник на „Х.Е.” ЕООД е оказан достъп до административната преписка. След запознаване с жалбата дружеството „Х.Е.” ЕООД, чрез пълномощника си изразява становище за цялостна неоснователност на предявената жалба и за недоказаност на твърдения, по съображения подробно описани в жалбата.

Пълномощник на СНЦ „Правна помощ и медиация” се е запознал с административната преписка. Изисканите копия са изпратени на електронна поща.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 22.02.2017 г., с което е обявила жалбата за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на Комисията на 22.03.2017 г. Страните са редовно уведомени за заседанието. Възложено е извършването на проверка на :Х.Е.” ЕООД за установяване на предпоставки за регистрация на основание чл. 17 от ЗЗЛД.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от СНЦ „Правна помощ и медиация”, заведено с рег. № П-1801/20.03.2017 г. Информират, че предмет на дейност на сдружението е организиране и провеждане на арбитражни производства на основание чл. 19 ГПК и по реда на ЗМТА. Лични данни на жалбоподателката се съдържат в исквата молба по арбитражно дело № ****. Обработват личните й данни във връзка с образувано арбитражно дело. Сдружението е регистриран администратор на лични данни. Личните данни са обработвани законосъобразно от сдружението и то само за целите на арбитражното производство. Към становището прилагат и относими доказателства.

На проведеното открито заседание на Комисията за защита на личните данни, страните редовно уведомени не се явяват и не се представляват.

Жалбата съдържа твърдения за неправомерно получаване на нотариален акт на жалбоподателката, съдържащ нейни лични данни. Сочи, че дружеството „Х.Е.” ЕООД неоснователно е обработвало личните й данни. Дружеството се е снабдило с нотариален акт за имот на жалбоподателката, получен от Имотния регистър. Необходимост за това се е породила, по повод образувано дело пред Арбитражен съд към „СНЦ „Правна помощ и медиация”. Същият имот е показван от представител на брокера на г-н Ф.Т.Ч., за който се твърди, че живее на семейни начала с М.П.П. Представен е протокол за оглед, подписан от страните и съдържащ арбитражна клауза. Арбитражният съд е препратил получената исква молба ведно с приложенията на Ф.Т.Ч. за отговор.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) имотният регистър е публичен. На основание чл. 4, ал. 1 от Правилник за вписванията всички актове, с които се прехвърля право на собственост се вписват. Основната цел на вписването в Имотния регистър е да се даде гласност на подлежащите за вписване актове. Всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията, заличаванията от съдържанието на всички книги. С получаването на нотариалния акт и обработването му от администраторите на лични данни – „Х.Е.” ЕООД и СНЦ „Правна помощ и медиация” не са извършили нарушение на ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж-554/10.10.2016 г. подадена от М.П.П. като неоснователна по отношение на администраторите на лични данни „Х.Е.” ЕООД и СНЦ „Правна помощ и медиация”.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-401/2016 г.
гр. София, 14.07.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 07.06.2017 г., обективизирано в протокол № 34, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-401/26.09.2016 г. подадена от В.А.А.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от В.А.А., който твърди, че „Р.Б.” ЕАД са предоставили неправомерно личните му данни на „Е.М.” ЕООД. Към жалбата прилага получено от него уведомление от „Р.Б.” ЕАД за извършено прехвърляне на вземания.

С писмо изх. № П-8400/11.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Ц.П., представител на „Р.Б.” ЕАД е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство.

С писмо изх. № П-8399/11.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Р.М.-Т., управител на „Е.С.” ЕООД е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност да изрази становище и да ангажира относими доказателства. В отговор от „Е.С.” ЕООД информират, че не разполагат с информация жалбоподателят да е страна (задължено лице) по договор. Не обработват личните му данни.

С писмо изх. № П-8398/11.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н В.А.А. е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Информирани са, че може да предостави и други доказателства.

„Р.Б.” ЕАД също изразяват становище. Информират, че след извършена проверка установили, че жалбоподателят е кредитополучател по Договор за банков кредит от 23.04.2008 г. Между „Р.Б.” ЕАД и „Е.М.” ЕООД е сключен договор за продажба и прехвърляне на вземания. Вземането и личните данни на В.А.А. са прехвърлени на „Е.М.” ЕООД. Жалбоподателят се е съгласил „Р.Б.” ЕАД да обработва и предоставя личните му данни на трети лица. Сочат чл. 11.4 от сключения Договор за банков кредит. Считат жалбата за неоснователна. Прилагат относими доказателства.

С жалбоподателят е проведен телефонен разговор, обективизиран в протокол № Пр-27/22.02.2017 г. Сочи, че служители на „Е.М.” ЕООД все още го търсят във връзка със задължението му.

С писмо изх. № П-1201/23.02.2017 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Р.М.-Т., управител на „Е.М.” ЕООД е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност да изрази становище и да ангажира относими доказателства.

В КЗЛД е постъпило становище от „Е.М.” ЕООД. Сочат, че вземането и личните данни на жалбоподателя са предоставени на дружеството на основание сключен договор за банков кредит. Жалбоподателят е предоставил съгласието си за това обработване на личните му данни. „Е.М.” ЕООД са го уведомили за извършеното прехвърляне на вземането. Считат жалбата за неоснователна. Прилагат относими доказателства.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 25.04.2017 г., с което е обявила жалба Ж-401/26.09.2016 г. за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Насрочена е за разглеждане на 17.05.2017 г. Като страни в административния процес са конституирани жалбоподателят В.А.А., а ответни страни – „Р.Б.” ЕАД и „Е.М.” ЕООД. Поради служебна ангажираност на Комисията, жалбата е пренасрочена за разглеждане на 07.06.2017 г. Страните са редовно уведомени за заседанието.

На проведеното открито заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбоподателят и „Е.М.” ЕООД редовно уведомени не се явяват, не се представляват. За „Р.Б.” ЕАД се явява юрисконсулт М.Х. Твърди, че личните данни на жалбоподателя са обработвани законосъобразно, на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. В.А.А. се е съгласил с клаузата от индивидуалния договор, касаеща съгласието му за предоставяне на личните данни на трети лица. Предоставя извлечение от Приложение № 1 към договора за цесия, от което е видно, че вземането е прехвърлено по договор за цесия. Моли Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на личните данни на жалбоподателя В.А.А. от страна на „Р.Б.” ЕАД на „Е.М.” ЕООД. Жалбоподателят е сключил договор за банков кредит от 23.04.2008 г. Отпуснатите средства са били изцяло усвоени от кредитополучателя. В.А.А. се е съгласил с чл. 11.4 от Договора и е предоставил съгласие личните му данни да бъдат предоставени на трети лица, с цел събиране на вземания.

Между администраторите „Р.Б.” ЕАД и „Е.М.” ЕООД е сключен Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 03.01.2011 г. На основание сключения договор банката придобива качеството - цедент, а колекторската форма – цесионер. Вземането и личните данни на г-н В.А.А. са прехвърлени на „Е.М.” ЕООД на 10.08.2016 г. Администраторът „Р.Б.” ЕАД е получил съгласието на жалбоподателя за предоставянето на личните му данни на трети лица, с цел събиране на вземания.

Приобретателят „Е.М.” ЕООД е уведомил В.А.А. за извършеното прехвърляне на вземането. С него е предоставена и задължителната информация по чл. 20, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД. Писмото е получено лично от жалбоподателя. Администраторът „Р.Б.” ЕАД е разполагал с изричното съгласие на жалбоподателя за обработване на личните му данни и предоставянето им на друг администратор. Дружеството „Е.М.” ЕООД е изпълнило задължението си за уведомяване на физическото лице по чл. 20 от ЗЗЛД.

Обработването на личните данни на В.А.А. е законосъобразно на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-401/26.09.2016 г. подадена от В.А.А. като неоснователна по отношение на администраторите „Р.Б.” ЕАД и „Е.М.” ЕООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-673/2016 г.
гр. София, 14.07.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.05.2017 г., обективизирано в протокол № 29, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-673/ 27.10.2016 г. подадена от Р.Ц.Д.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от Р.Ц.Д., който сочи, че с него се е свързал служител на дружеството „Р.” ЕООД. Жалбоподателят не получил отговор, от къде разполагат с телефонния му номер, а му направили финансово предложение. Настоява да се извърши проверка и да установи, дали администраторът разполага с неговите лични данни.

С писмо изх. № П-8913/29.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Р.Ц.Д. е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Изяснена му е възможността, че може да представи доказателства, удостоверяващи изложените твърдения.

С писмо изх. № П-8911/29.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Х.Ш., управител на „Р.” ЕООД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност да изрази становище и да ангажира относими доказателства.

На 20.12.2016 г. Х.Ш., управител на „Р.” ЕООД се е запознал с постъпилата жалба и административната преписка. Изразил е становище (писмо с рег. № П-9506/ 23.12.2016 г.). Сочил, че дружеството което представлява е регистриран администратор на лични данни, осъществява дейност предимно на пазари извън ЕС и не обработва лични данни на жалбоподателя.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от КЗП, с вх. № П-8699/21.11.2016 г. Повторно изпращат идентична жалба от Р.Ц.Д.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 05.04.2017 г., с което е обявила жалбата за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Назначена е проверка и е насрочена е за разглеждане в открито заседание на Комисията на 03.05.2017 г. Страните са редовно уведомени за заседанието.

На 21.04.2017 г. е извършена проверка на администратора. Към момента на извършването ѝ се установи, че личните данни на жалбоподателя Р.Ц.Д. не се съдържат в базата данни на дружеството.

Жалбата е разгледана в открито заседание на КЗЛД, проведено на 03.05.2017 г. Жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не се представлява. За ответната страна се явява г-н Х.Ш., управител на „Р.” ЕООД, Г.Х.М. – мениджър „Човешки ресурси” в дружеството. Представяват се и от адвокат П.К. Управителят Х.Ш. декларира пред Комисията, че разбира причината за явяването си пред Комисията, запознат е с всички материали по преписката, с предприетите административно-процесуални действия. Не се нуждае от преводач. Г-жа Г.Х.М. твърди, че жалбоподателят е напълно непознат за дружеството, не е вписан в книгите за посетители. А процесуалният представител - адвокат П.К. сочи, че твърденията в жалбата са неверни и недоказани.

Комисията е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя Р.Ц.Д., без изрично съгласие да се използват за целите на директния маркетинг.

„Р.” ЕООД е дружество, чийто предмет на дейност обхваща – предоставяне на услуги на

български и чуждестранни граждани и ЮЛ във връзка с програмиране, уеб дизайн, бранд мениджмънд и маркетингови проучвания.

След извършване на проверка от страна на КЗЛД се установи, че лични данни на жалбоподателя не се съдържат в базата данни на дружеството. В хода на административното производство не се установиха факти и обстоятелства, доказващи че личните данни на Р.Ц.Д. се обработват от администратора. Твърденията в жалбата на г-н Р.Ц.Д. са недоказани.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-673/27.10.2016 г. подадена от Р.Ц.Д. като неоснователна по отношение на администратора „Р.” ЕООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-225/2017 г.
София, 17.07.2017 г.**

Комисията за защита на личните данни („Комисията”) в състав: членове –Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 21.06.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда по допустимост жалба с рег. № Ж-225/19.05.2017 г., подадена от П.К.Р. срещу Т.А.И.

Жалбоподателката информира, че е разведена от 2013 г. Твърди, че от тогава е подложена на всякакъв тормоз от страна на бившия ѝ съпруг – Т.А.И.

През месец август или септември 2016 г. случайно установила, че личните ѝ данни са използвани от бившия ѝ съпруг, който я регистрирал като член на партия ****. Личните ѝ данни са обработвани в списъка на избирателите, подкрепящи регистрация за избори за народни представители на партии, коалиции от партии или на кандидати на инициативни комитети.

П.К.Р. декларира, че не се е подписвала в подкрепа на съответната регистрация и не е давала съгласие личните ѝ данни да бъдат обработвани за посочената цел. Счита, че присъствието на личните ѝ данни в тези списъци представлява нарушение на правата, предоставени ѝ от Закона за защита на личните данни.

Жалбата е съобразена с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилника за

дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Специалните изисквания за допустимост са уредени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) – в чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1.

Жалбата е подадена от физическо лице – П.К.Р. с наведени твърдения за неправомерно използване на личните ѝ данни. Предвидените в нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД преклузивни срокове за сезиране на Комисията са спазени, тъй като жалбоподателката сочи, че е разбрала за твърдяното нарушение през месец август или септември 2016 г., а жалбата е депозирана в Комисията на 19.05.2017 г. Не е изтекла една година от узнаването на твърдяното нарушение или пет години от извършването му.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. Жалбата е насочена срещу физическо лице – бившия съпруг на жалбоподателката Т.А.И., който не е администратор на лични данни, с оглед на което жалбата е недопустима.

С оглед изложеното, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-225/19.05.2017 г., подадена от П.К.Р. срещу Т.А.И., като недопустима, и прекратява образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-255/2016 г.
София, 17.07.2017 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 25.05.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-255/22.06.2016 г., потвърдена с писмо с рег. № П-5411/18.07.2016 г., подадена от Людмил Пенков Занов срещу „С.Г. Груп” ООД и „Българска телекомуникационна компания” („БТК”) ЕАД.

Жалбоподателят информира, че от години получава писма, известия, извънсъдебни покани за плащания, уведомления за цесии и т.н. от фирма „С.Г. Груп“ за задължение към „Българска телекомуникационна компания”, които оспорва, че дължи.

В тази връзка жалбоподателят изразява своето желание да се позове пред Комисията на чл. 99 от Закона за задълженията и договорите, като счита че са нарушени правата, предоставени му от същия закон.

Господин Занов декларира, че не е подписвал документи за прехвърляне на задълженията и личните му данни от „Българска телекомуникационна компания” към «С.Г. Груп», нито че е бил изрично уведомен от „БТК” за прехвърлянето на задълженията му към колекторската фирма.

Жалбоподателят посочва, че разполага с писма адресирани до него от фирма «С.Г. Груп», които не е приложил към подадената жалба.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

От страна на «С.Г. Груп» постъпи становище за неоснователност на жалбата. От дружеството твърдят, че по силата на сключен договор за цесия от дата 31.05.2014 г., „С.Г. Груп” е упълномощено от „БТК” да уведоми длъжниците, чиито вземания са предмет на договора, за станалото прехвърляне на задълженията им. В качеството си на цесионер и пълномощник на цедента „БТК”, от „С.Г. Груп” до Людмил Занов са изпращани писма – уведомления, с които същият е уведомяван, че задължението му към „БТК” ЕАД е прехвърлено към „С.Г. Груп”. Уведомителните писма по смисъла на чл. 99, ал. 4 от ЗЗД са изпратени като непрепоръчана поща по реда на Закона за пощенските услуги от куриерска фирма „Дайрект Сървисиз” ООД. Писмата са връчени по надлежен начин на посочен в договора за мобилни услуги адрес, което става видно и от твърденията на господин Занов, че е получавал уведомления за цесия от „С.Г. Груп”.

От дружеството посочват, че стъпките предприети срещу жалбоподателя, с цел заплащане от негова страна на просрочените му задължения, са протекли в следната последователност: след сключване на договора за цесия и по силата на разпоредбите на същия, цесионерът е изпратил до длъжника писмено уведомление за извършена цесия на неговото задължение. „С.Г. Груп” са изложили виждането си, че уведомлението за цесия представлява и своеобразно уведомяване по ЗЗЛД – удовлетворява в пълнота изискванията на чл. 20, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД и на физическото лице е предоставена изискуемата информация. В писмата-уведомления, изпратени до задълженото лице Людмил Занов, дружеството се легитимира пред длъжника в качеството си на негов кредитор, посочени са всички данни, които идентифицират администратора и неговия представител (чл. 20, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД) – посочена е фирмата на дружеството, ЕИК, седалище и адрес на управление, трите имена на законния представител, уеб-сайт и телефон за връзка, като и че се съдържат и данни за целите на обработването (чл. 20, ал. 1, т. 2 ЗЗЛД) – събиране на вземане в конкретен размер, произтичащо

от договор за ползване на телекомуникационни услуги, което е цедирано на дружеството с посочен в уведомлението договор за цесия. Посочено е, че „С.Г. Груп“, в качеството си на администратор на лични данни с идентификационен № 52178, има право да обработва лични данни, в тази връзка и посочените лични данни на Людмил Занов. На жалбоподателя е била предоставена изискуемата от закона информация, че личните му данни са предоставени на агенция за събиране на вземания, по повод незаплатено негово задължение, за което обстоятелство той е дал изрично своето съгласие.

На следващо място, представени са доказателства за договорните отношения между жалбоподателя и мобилния оператор, както и доказателства за фактурирани задължения за потребени мобилни услуги. Видно е, че абонатът – физическо лице декларира, че е запознат с общите условия, приети от мобилния оператор, съгласно които „БТК“ може да предоставя лични данни на трети лица, с оглед реализиране на права и задължения, възникнали по повод индивидуални договори с абонатите. В тази връзка, лични данни на жалбоподателя са предоставени на „С.Г. Груп“, по повод цедиране на задължения.

Като доказателства са представени договор за мобилни услуги, фактура за начислени задължения и договор за цесия между „С.Г. Груп“ и „БТК“ от 31.05.2014 г. В становището е заявено, че длъжникът не участва в цесионния договор и не е нужно да дава своето съгласие.

От страна на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД постъпи становище за недопустимост, алтернативно неоснователност на жалбата. От дружеството считат, че жалбата на Людмил Занов не съдържа дата на твърдяното закононарушение, а единственото посочване е „от години получавам писма.“ Твърдят, че прехвърлянето на лични данни, предмет на жалбата, се е осъществило на 09.06.2014 г., което е повече от две години преди депозиране на жалбата пред Комисията на 22.06.2016 г.

По същество, от „БТК“ заявяват, че жалбоподателят е бил титуляр по договор за фиксирана гласова услуга, по който е натрупал задължение, което е прехвърлено с договор за цесия от 31 май 2014 г. на „С.Г. Груп“ ведно с всички релевантни документи. Считат, че за това прехвърляне съгласието на длъжника не е необходимо. Той е следвало да бъде уведомен за факта на самата цесия, за което уведомяване „БТК“ е упълномощило „С.Г. Груп“.

На Людмил Занов е указан 7-дневен срок, в който да предостави информация за датата, на която за пръв път е узнал за обработването на личните му данни, както и да представи упоменатите в жалбата писма от „С.Г. Груп“, които жалбоподателят представи в срок.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба с рег. № Ж-255/22.06.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Подадената жалба е редовна, но следва да се приеме за недопустима, тъй като не е подадена в законоустановения срок.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД – всяко физическо лице има право да сезира Комисията в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. От приложените от жалбоподателя известия е видно, че е уведомен за извършената цесия на 20.06.2014 г. Настоящата жалба е подадена на 22.06.2016 г. От първоначалното узнаване за предоставяне на личните данни от „БТК“ ЕАД на „С.Г. Груп“ ООД до подаване на жалбата в Комисията са изтекли повече от две години, с оглед на което жалбата е просрочена.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящото административно производство, и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба с рег. № Ж-255/22.06.2016 г., подадена от Людмил Пенков Занов срещу „С.Г. Груп” ООД и „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, като недопустима и прекратява образуваното по нея производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-669/2016 г.

гр. София, 18.07.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.03.2017 г., обективизирано в протокол № 24, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-669/27.10.2016 г. подадена от К.Т.Д.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от К.Т.Д., който сочи, че с него се е свързал служител на дружеството „А.Т.-клон София” КЧТ. Жалбоподателят не получил отговор, от къде разполагат с телефонния му номер, а обажданият се отправил финансово предложение. Настоява да се извърши проверка и да установи, защо администраторът разполага с неговите лични данни.

С писмо изх. № П-8847/25.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н К.Т.Д. е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Изяснена му е възможността, че може да представи доказателства, удостоверяващи изложените твърдения.

С писмо изх. № П-8846/25.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н А.Д., представител на „А.Т.-клон София” КЧТ е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност да изрази становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо, с рег. № С-981/ 08.12.2016 г. от „А.Т.-клон София” КЧТ. Информират, че дружеството е лицензиран инвестиционен посредник. Има право свободно да предоставя процедура по паспортизация- Раздел IV от ЗПФИ. Сочат, че твърденията в жалбата не отговарят на истината и представляват опит за дискредитиране на дружеството и дейността му. Като приложение предоставят материали за дейността на жалбоподателя и дейността му.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 01.03.2017 г., с което е обявила жалбата за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Възложено е извършването на проверка на „А.Т.-клон София” КЧТ, с цел установяване на факта, дали дружеството обработва личните данни на жалбоподателя. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на Комисията на 29.03.2017 г. Страните са редовно уведомени за заседанието.

На 13.03.2017 г. е извършена проверка на администратора. Към момента на извършването ѝ се установи, че личните данни на жалбоподателя К.Т.Д. не се съдържат в базата данни на дружеството-майка, респективно в КЧТ.

На проведеното открито заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не се представлява. За „А.Т.-клон София” КЧТ се явява адвокат Д.К. Сочи, че „А.Т.-клон София” КЧТ е лицензиран инвестиционен посредник. Твърденията в жалбата са изцяло неоснователни и недоказани. Счита, че проверката е установила, че дружеството не разполага с личните данни на жалбоподателя и не ги обработва. Моли Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна. Твърденията в жалбата са недоказани.

Комисията е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя К.Т.Д., без изрично съгласие да се използват за целите на директния маркетинг.

„А.Т.-клон София”-КЧТ е клон на чуждестранен търговец „А.” PLC - независима брокерска компания, с централен офис в Лондон, Великобритания, оторизирана и регулирана от британския финансов регулатор. Компанията е с предмет на дейност - основно посредническа дейност за он-лайн търговия, консултантска и рекламна дейност и други дейности, незабранени от Закона. Сходен е предметът на дейност и на клонът „А.Т.-клон София” КЧТ.

Към момента на извършване на проверката се установи, че лични данни на жалбоподателя не се съдържат в базата данни на дружеството-майка, респективно в КЧТ. В хода на административното производство не се установиха факти и обстоятелства, доказващи че личните данни на К.Т.Д. се обработват от администратора. Твърденията в жалбата не са доказани.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-669/27.10.2016 г. подадена от К.Т.Д. като неоснователна по отношение на администратора „А.Т.-клон София” КЧТ.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-46/2017 г.
София, 22.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.06.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-46/08.02.2017 г., подадена от О.Д.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от О.Д.А., с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни.

Жалбоподателят твърди, че е налице неправомерен достъп до личните му данни обработвани от Национална агенция за приходите (НАП) и нарушение на правата му по ЗЗЛД от страна на Т.Г.М., в качеството ѝ на служител на Териториална дирекция на НАП София, район „Илинден“. Твърди, че от 2010 г. служителката без пряка или косвена връзка със служебните ѝ задължения и правомощия, злоупотребявайки със служебното си положение, проверява личните му данни – състоянието на осигурителния му статус и доход, и използва тази информация за лични цели, различни от тези за които са събрани и обработвани от НАП.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от НАП и ТД на НАП София са изискани писмени становища.

В отговор от ТД на НАП София е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което оспорват твърденията на жалбоподателя. Информират, че Т.Г.М. е служител на Агенцията на длъжност началник отдел „Услуги за клиента“, офис „Илинден“, ТД на НАП – София. Твърдят, че от направена по случая проверка в информационните масиви на НАП е констатирано, че същата не е обработвала лични данни на жалбоподателя и допълват, че в подкрепа на горното са и дадените от нея обяснения, в които декларира, че не е обработвала данни на г-н О.Д.А.

От НАП информират, че са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на обработваните лични данни на физически лица, в това число Инструкция № 2/11.06.2013 г. за мерките и средствата на защита на личните данни, обработвани от НАП и реда за движение на преписките и заявяване на регистри, с която служителите са запознати и спазват. Твърдят, че освен текущ осъществява и периодичен контрол до 15 число на месеца, следващ шестмесечието за спазване на инструкцията и установените вътрешни правила за защита на личните данни. Допълват, че със Заповед № ЗЦУ-933/04.08.2016 г. на изпълнителния директор на НАП са определени стандартни профили за достъп на определени групи служители до автоматизирани информационни системи за служителите на НАП, като по този начин е изпълнено изискването на чл. 52 от Наредбата за общите изисквания за мрежова и информационна сигурност. Отделно от това сочат, че със Заповед № ЗЦУ-240/05.03.2012 г. на изпълнителния директор на НАП са утвърдени: „Правила за правата и задълженията на потребителите ползващи информационни архиви в НАП“, „Правила за управление на достъпа до информационните архиви и услуги в НАП“, „Правила за ползване на мрежови файлови ресурси в НАП“, а със Заповед № ЗЦУ-937/13.08.2015 г. са утвърдени „Правила за работа от разстояние в НАП“, Правила за работа с преносими информационни архиви в НАП“ и „Правила за ползване на електронната поща в НАП“, който твърдят че служителите на Агенция спазват. Информират, че се извършват и случайни наблюдения и инспекции за потвърждаване сигурността на информационните архиви в съответствие с Политиката по информационна сигурност, утвърдена със Заповед № ЗЦУ-876/15.09.2011 г. на изпълнителния директор на НАП. В заключение от НАП

са категорични, че като администратор на лични данни са предприели всички необходими мерки за защита на личните данни обработвани от тях и обработват същите законосъобразно в съответствие с изискванията на ЗЗЛД.

Към становището са приложени относими доказателства, в това число обяснения от Т.Г.М. и справка от информационните масиви на НАП за обработени данни на О.Д.А. за периода 01.01.2010 г. до 10.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерен достъп до обработваните от НАП лични данни на жалбоподателя свързани с осигурителния му статус и доход, и използването им от служител на НАП за лични цели, различни от тези за които са събрани. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид изложените от страните твърдения и събраните доказателства се налага извода, че администратор на лични данни е НАП. От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че НАП е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 11402 и заявени 51 регистъра.

Т.Г.М. - служител на Агенцията има качеството на обработващ лични данни от името и за сметка на администратора на лични данни. В тази връзка и предвид обстоятелството, че приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от него се налага извода, че жалбата в частта ѝ насочена към г-жа Т.Г.М. е процесуално недопустима, тъй като не е налице пасивна процесуална легитимация на г-жа Т.Г.М. и същата няма качеството на администратор на лични данни. Отделно от това и предвид твърденията на г-н О.Д.А., че Т.Г.М. е използвала данните за лични цели, по отношение на г-жа Т.Г.М. приложение намира и разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, съгласно която ЗЗЛД не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности.

На проведено на 29.03.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за частично допустима по съображения посочени по-горе. Недопустима в частта ѝ насочена срещу Т.Г.М., предвид липсата на пасивно легитимирана страна - администратор на лични данни и допустима в останалата ѝ част, а именно по отношение на НАП – администратор на лични данни.

Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – О.Д.А., ответна страна – НАП и заинтересована страна – Т.Г.М. Страните са редовно уведомени за насроченото за 25.04.2017 г. открито заседание за разглеждане на жалбата по същество и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

С Решение от проведено на 25.04.2017 г. заседание, разглеждането на жалбата по същество е отложено за събиране на допълнителни доказателства и с оглед изясняване на случая от фактическа страна от ответната страна е изискана справка, под формата на лог файлове, за осъществяван персонализиран достъп до данните на жалбоподателя за периода 01.01.2010 г. до 10.03.2017 г.

В указания от Комисията срок от НАП е предоставена справка от информационните масиви на Агенцията за обработени данни на лицето О.Д.А. за периода 01.01.2010 г. до 10.03.2017 г., както и заверено копие на декларация от 01.08.2013 г. на Т.Г.М. В допълнение в хода на производството е предоставена и информация за лицата достъпвали по интернет с квалифициран електронен подпис информационните масиви на Агенцията касаещи данни на жалбоподателя в процесния период.

На проведено на 21.06.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – Национална агенция за приходите - редовно уведомена, представлява се от Б.П., с приложено към преписката пълномощно, която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

Заинтересованата страна – Т.Г.М. – редовно призована, представлява се от адв. Н. от Софийска адвокатска колегия, която оспорва жалбата.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалбата, в частта ѝ насрочена срещу НАП, е неоснователна.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че НАП обработва – събира и съхранява, лични данни на жалбоподателя в съответствие с и в изпълнение на законоустановените си правомощия произтичащи от Закона за Национална агенция за приходите. Не е спорно също и че Т.Г.М. е служител на агенцията на длъжност началник отдел „Услуги за клиента“, офис „Илинден“, ТД на НАП – София и бивша съпруга на жалбоподателя, както и че същите през 2010 г. са имали гражданскоправен спор относно задължения на г-н О.Д.А. за издръжка, а към настоящия момент жалбоподателят е страна по дело за издръжка, заведено от роденото в брака със заинтересованата страна вече пълнолетно дете.

От събраните по преписката доказателства и в частност справка от информационните масиви на НАП за обработени данни на О.Д.А. за периода 01.01.2010 г. до 10.03.2017 г., обаче не се установи твърдяното от жалбоподателя нарушение на правата му по ЗЗЛД и достъп от страна на г-жа Т.Г.М. до личните му данни обработвани от НАП. Видно от приложените справки достъп до масивите на НАП относно съдържащата се в тях информация за лицето е осъществяван не еднократно, но от лица различни от заинтересованата страна.

Обратно на твърденията на жалбоподателя се налага извода, че НАП обработва личните данни на г-н О.Д.А. законосъобразно и в изпълнение на задълженията си по ЗЗЛД и в частност задължението по чл. 23 от ЗЗЛД за предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на физическото лице от неправомерен достъп и употреба.

Във връзка с изложеното и оглед разпределянето на доказателствената тежест в процеса и предвид обстоятелството, че твърденията на жалбоподателя са оспорени от ответната и заинтересованата страна, а служебно събраните в хода на производството доказателства не подкрепят твърденията на г-н О.Д.А., за които въпреки дадените от КЗЛД указания той не е ангажирал доказателства, се налага извода, че същите са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обявява жалба

Ж-46/08.02.2017 г. за недопустима, в частта ѝ насочена срещу Т.Г.М., предвид липсата на пасивно легитимирана страна - администратор на лични данни и прекратява производството по отношение на тази част от жалбата.

2. Оставя без уважение жалбата в останалата ѝ част, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-226/2016 г.

София, 22.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов и Цветелин Софрониев, на редовно заседание, проведено на 05.07.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по редовност жалба с рег. № Ж-226/06.06.2016 г., подадена по електронен път от М.Б.А. срещу „БТК“ („БТК“) ЕАД.

Жалбоподателят информира, че на 25.05.2016 г. посетил магазин на мобилния оператор „В.К.”, за да стане техен абонат. След като служителката от магазина поискала личната му карта се установило, че има задължения в размер на 290 лв. Господин М.Б.А. попитал каква е тази сметка, а служителката отговорила, че през 2014 г. е взета карта с интернет на негово име. Жалбоподателят отговорил, че никога не е сключвал такъв договор.

М.Б.А. твърди, че през 2005 г. е бил абонат на „В.Т.“, но не и на „В.К.“, който договор е изплатил изцяло и няма неплатени сметки и задължения. Написал молба към мобилния оператор да му предоставят копие от договора, сключен през 2014 г. Казали му, че срокът за предоставяне на договора е 3 дни. На 02.06.2016 г. проверил дали е изпратено копие, но му отговорили, че в неговия случай ще го получи след 14 дни. Допълнително го информирали, че има още 9 предплатени карти на негово име, за които твърди, че не е сключвал договор и са взети без негово знание и съгласие. Жалбоподателят се усъмнил, че са използвани негови стари данни от оператора „В.Т.“, които са невалидни, тъй като през 2006 г. сменил личната си карта в МВР-София.

За бързина и процесуална икономия, с писмо изх. № П-8497/15.11.2016 г. на „БТК” ЕАД е предоставено възможност да изрази становище и да представи относими към случая доказателства.

От „БТК” ЕАД изразяват становище с рег. № С-952/28.11.2016 г. Твърдят, че М.Б.А. е бил страна по договор за мобилна гласова услуга, сключен на 26.07.2014 г., който е предсрочно прекратен на 28.08.2015 г.

[illegible]

От мобилния оператор информират, че към 16.11.2016 г. клиентът няма задължения към дружеството.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД, а именно: данни за искателя – имена, адрес, телефон за връзка, електронен адрес (при наличие); естество на искането; друга информация или документи, когато това е предвидено в закон или този правилник; дата и подпис.

Жалбата, подадена от господин М.Б.А., не е подписана съобразно изискването на чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, във връзка с което е изпратено писмо с рег. № П-4879/ 30.06.2016 г., с което му е предоставена възможност в тридневен срок от получаването му да отстрани нередовността в жалбата, като я подпише надлежно със собственоръчен или електронен подпис и я депозира в Комисията по пощата с писмо, по факс или по електронен път. С писмо вх. № П-5230/12.07.2016 г. жалбоподателят е изпратил по електронен път сканирано копие на подписаната жалба. Депозирането на сканирано копие на жалбата, по електронен път без електронен подпис, не е валиден начин за сезиране на Комисията.

В рамките на предоставения законоустановен срок господин М.Б.А. не е отстранил нередовността, поради което жалбата се явява нередовна.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 30, ал. 1 от АПК, във връзка чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-226/06.06.2016 г., подадена от М.Б.А. срещу „БТК” ЕАД, като нередовна и прекратява образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-302/2016 г.
София, 22.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов и Цветелин Софрониев, на редовно заседание, проведено на 05.07.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-302/18.07.2016 г., потвърдена с писмо с рег. № П-6359/30.08.2016 г., подадена от Д.И.Д. срещу „Т.Б.” („Т.”) ЕАД и „Е.М.” ЕООД.

Комисията е сезирана от жалбоподателя с твърдение, че от два месеца от колекторската фирма „Е.М.” ЕООД звънят по повод задължения към „Т.” ЕАД на него и на хората, които ползват мобилните номера на негово име, които са активни към същия мобилен оператор.

Информира, че след връзка с оператора му обяснили, че става някаква грешка, защото е техен абонат и няма стари задължения към тях.

Господин Д.И.Д. възразява срещу предоставянето на личните му данни от „Т.” ЕАД на „Е.М.” ЕООД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

На 10.05.2017 г. администраторът на лични данни – „Т.” ЕАД, чрез юрисконсулт И.А., ангажира становище рег. № С-288/15.05.2017 г. Пълномощникът информира, че жалбоподателят има договори за мобилни услуги с „Т.” ЕАД за мобилни номера: ***, **** и *****, които са действащи към момента на подаване на становището, като жалбоподателят няма просрочени задължения и никога не е бил обект на събиране на такива вземания. Юрисконсулт И.А. твърди, че не са предоставяни на „Е.М.” каквито и да било лични данни, свързани с жалбоподателя.

Към становището са приложени три броя допълнителни споразумения към договори за мобилни/фиксираны услуги, както следва: от 18.01.2016 г. за номер ***, от 05.10.2016 г. за номер **** и от 10.01.2017 г. за номер*****.

„Е.М.” ЕООД, чрез пълномощника си юрисконсулт Г.А., изразява становище рег. № С-300/19.05.2017 г. Твърди, че към момента на получаване на жалбата лични данни на жалбоподателя по смисъла на Закона за защита на личните данни не се обработват или администратират от служители на дружеството. „Е.М.” ЕООД не разполага с информация жалбоподателят да е страна (задължено лице) по договор, сключен с клиент на дружеството, вземането по който да е било цедирано.

Юрисконсулт Г.А. сочи, че лични данни на господин Д.И.Д. не са налични в информационните масиви на дружеството и той не фигурира в системите като задължено лице или „лице за контакт”. Уточнява, че телефонният номер, на който жалбоподателят твърди, че е получил обаждания, не е наличен в информационната база данни на дружеството и не разполага с информация същият да е бил обработван от служители на дружеството по изкупено задължение.

При извършената служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 28772 („Т.Б.” ЕАД) и № 17856 („Е.М.” ЕООД).

На проведено на 07.06.2017 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател –

Д.И.Д.и ответна страна – „Т.Б.” ЕАД и „Е.М.” ЕООД, в качеството на администратори на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 05.07.2017 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като приема жалбата за неоснователна въз основа на следните правни изводи:

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В жалбата са наведени твърдения за обработване на данни, които имат качеството на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, наличието на което е предпоставка за законосъобразност на обработването. „Т.” ЕАД обработва лични данни на жалбоподателя въз основа на изразено изрично съгласие от Д.И.Д. в допълнителните споразумения към договорите за мобилни/фиксираны услуги – в т. II.4 от споразумението, сключено на 18.01.2016 г.; т. II.5 от споразумението, сключено на 05.10.2016 г. и т. II.5 от споразумението, сключено на 10.01.2017 г. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се извършва и при стриктно спазване на принципите за тяхното обработване визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Твърдяното в жалбата предоставяне на личните данни от „Т.” ЕАД на „Е.М.” ЕООД също е действие по обработването им по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

Безспорно установено в производството е, че жалбоподателят има договорни отношения с „Т.” ЕАД. Видно от сключените три допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги е изразеното изрично съгласие от господин Д.И.Д. за обработване на личните му данни. Към момента на подаване на жалбата Д.И.Д. няма просрочени задължения по договорите и не се установи да е бил обект на събиране на такива вземания, което да е наложило предоставяне на личните му данни на „Е.М.” ЕООД за тази цел. Следователно, „Т.” ЕАД законосъобразно обработва личните данни на жалбоподателя, като същите са събрани за точно определени цели и не са обработени по начин, несъвместим с тези цели.

Относно „Е.М.” ЕООД – не се установи наличие на лични данни на господин Д.И.Д., включително и телефонните му номера, които да се обработват от дружеството.

Твърдяното от жалбоподателя незаконосъобразно обработване на личните му данни, чрез предоставянето им от „Т.” ЕАД на „Е.М.” ЕООД, остава недоказано, с оглед на което Комисията за защита на личните данни, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-302/18.07.2016 г., подадена от Д.И.Д. срещу „Т.Б.” ЕАД и „Е.М.” ЕООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-330/2016 г.

София, 22.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 12.07.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-330/03.08.2016 г., потвърдена с писмо с рег. № П-7162/10.10.2016 г., подадена от Л.М.Б. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

Жалбоподателката информира, че на 25.07.2016 г. е получила на постоянния си адрес писмо от „К.Б.” ЕООД, в което ѝ е поставен срок до 29.07.2016 г. да заплати на „М.” ЕАД сумата от 204.35 лв. Основанието за заплащане на тази сума е подписан договор ***** с „БОБ” и незаплатени фактури – № ***** от 05.04.2016 г. за сумата от 81.83 лв. и № ***** от 05.05.2016 г. за сумата от 122.52 лв.

Л.М.Б. счита, че това е класическа измама чрез незаконно използване на личните ѝ данни, тъй като не е подписвала посочения договор. Твърди, че „К.Б.” ЕООД незаконно се е добрало до личните ѝ данни и без знанието или със съучастие на „М.” ЕАД се опитва да изкара пари.

Жалбоподателката информира също, че през декември 2012 г. е подписала договор с „БОБ” и е използвала номер **** до ноември месец 2014 г., когато го е прекратила. На 25.07.2016 г. е получила съответното писмо за задължения, натрупани април-май месец 2016 г., на стойност 204 лв., като през този период не е получавала фактури или писма за задължения на номер *****, който е напълно непознат за нея. Твърди, че никога не е използвала този номер, за създаването на който са използвани личните ѝ данни без нейното знание и разрешение. В офис на „М.” ЕАД в гр. Петрич ѝ отговорили, че в началото на годината е подписала нов договор в офис във Велинград. При оператор на „БОБ” ѝ дали напълно различна информация относно датите на приключване на договора ѝ и времето на създаване на неизвестната карта.

Към жалбата е приложено Уведомление от „К.Б.” ЕООД с референтен № 7815537.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

От „К.Б.” ЕООД ангажират становище с рег. № С-884/10.11.2016 г. за неоснователност на жалбата. Твърдят, че на основание сключен договор с „М.” ЕАД и пълномощно мобилният оператор

им е възложил извънсъдебно събиране на просрочени задължения. Съгласно договора, задължението на дружеството е да уведоми абоната за съществуването на неизплатена сума и произтичащите от това последици, ако не бъде погасена.

Управителят на дружеството информира, че в конкретния случай до госпожа Л.М.Б. е изпратено писмо, което прилага към становището. С писмото жалбоподателката е уведомена за размера на задължението ѝ към „М.” ЕАД, посочен е договорът ѝ с мобилния оператор, фактурите, датите и сумите, които формират размера на задълженията.

От „К.Б.” ЕООД считат, че с оглед обосноваването от жалбоподателката предположение за извършено престъпление, следва да се произнесат правораздавателните органи и след това може да бъде установено има ли нарушение на Закона за защита на личните данни.

Към становището са приложени: заверено копие на писмо от 20.07.2016 г. до Л.М.Б. и заверено копие (извлечение) от договор между „К.Б.” ЕООД и „М.” ЕАД.

От „М.” ЕАД ангажират становище с рег. № П-8385/11.11.2016 г. за неоснователност на жалбата. Информират, че жалбоподателката е страна по договор № ***, с Приложение № 1 към него, за номера *** и *****, сключен на 25.12.2012 г., по който има просрочени задължения.

Отбелязват, че мобилният оператор не е извършил прехвърляне на вземанията на трето лице, а „К.Б.” ЕООД действа от името и за сметка на „М.” ЕАД по повод събиране на вземания на абонати.

От ответното дружество сочат, че видно от приложението към договора, посоченият номер е предоставен за ползване на жалбоподателката с подписването му през 2012 г. В самия договор е записано в т. 4.1, че абонатът се съгласява посочените данни да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на вземания, дължими по договора за услуги. В този смисъл има разпоредби и в Общите условия на дружеството.

В конкретния случай госпожа Л.М.Б. има просрочени задължения към „М.” ЕАД в размер на 204.35 лв. във връзка с ползвани услуги. След като не е предприела действия за погасяване на неизплатената сума, е пристъпено към нейното събиране чрез „К.Б.” ЕООД, съгласно сключения с „М.” ЕАД договор.

Към становището са приложени: копие на договор № ****, ведно с Приложение № 1 от 25.12.2012 г.; фактури за дължими суми; справка за просрочени задължения; справка за прекратяване на договора от 31.08.2016 г.; справка за заявено спиране на номер *****, справка, че номер ***** не е заявен за спиране; договор на „М.” ЕАД с „К.Б.” ЕООД, ведно с анекс от 11.01.2016 г.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-330/03.08.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката. При извършената служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от Комисията, се установи, че дружествата, срещу които е насочена жалбата, са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 50151 („М.” ЕАД) и № 50075 („К.Б.” ЕООД).

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 21.06.2017 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Л.М.Б. и ответна страна – „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 12.07.2017 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като приема жалбата за неоснователна въз основа на следните правни изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съдържащите се в приложената към жалбата извънсъдебната покана за изпълнение данни за жалбоподателката, три имена и адрес, безспорно имат качеството на лични данни за лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

Жалбоподателката твърди, че не е подписвала договор **** и номер ***** е напълно непознат за нея, което счита за незаконно използване на личните ѝ данни. Същевременно в жалбата си признава, че е сключила договор през декември 2012 г. за номер ****. Посоченият договор не е приложен от жалбоподателката, но е приложен такъв от „М.” ЕАД с № ****, сключен на 25.12.2012 г., в чието приложение № 1 е посочен номера, за който признава, че е използвала, както и номера, за който твърди, че не е подписвала договор. Т.е. номер ***** ѝ е известен. Госпожа Л.М.Б. не ангажира доказателство за датата на прекратяване на този договор.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. „М.” ЕАД обработва лични данни на жалбоподателката въз основа на дадено изрично съгласие от госпожа Л.М.Б. в т. 4.1 от Договор № ****, което включва и предоставяне на трети лица с цел събиране на вземания. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се извършва при стриктно спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

По смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, предоставянето на личните данни от „М.” ЕАД на „К.Б.” ЕООД е действие по обработването им и следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните. Отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. По отношение на обработването на лични данни на жалбоподателката, от изложената информация по настоящия казус следва, че „М.” ЕАД имат качеството на администратор на лични данни, а „К.Б.” ЕООД – на обработващ лични данни. Видно от представения Договор от 13.11.2013 г. (Договора), сключен между „М.” ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, и „К.Б.” ЕООД, в качеството му на обработващ лични данни, обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия, е определен. В т. 1 от Договора е определена целта, за която ще бъдат обработвани данните от страна на обработващия лични данни, а именно – да организира с всички позволени от закона средства събирането на неизплатени в срок суми от неизрядни длъжници на администратора „М.” ЕАД, съгласно предоставен от последния пакет със случаи на просрочени задължения, при

условия и в срокове определени в договора. Видно от събраната по административната преписка доказателства, „К.Б.” ЕООД обработва лични данни на жалбоподателката за целите посочени в Договора, а именно, за събиране на задължения на госпожа Л.М.Б. към „М.” ЕАД по фактури с № ***. и № ****. Личните данни са в обем и вид, съответстващи на целите, за които са обработени.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящото административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-330/03.08.2016 г., подадена от Л.М.Б. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-604/2016 г.

София, 22.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.06.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-604/14.10.2016 г., подадена от И.Х.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.Х.К., с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от Агенция по вписванията (АВ).

Жалбоподателят информира, че по негово желание към 2011 г. бил включен в регистъра за лица, които могат да бъдат назначавани за ликвидатори към АВ, Търговски регистър. Допълва, че първото му предложение за назначение постъпило ноември 2011 г. за ликвидатор на „Б.2000“ ООД и твърди, че „за първи и последен път“ подписал акта за назначаване и съставил нотариално заверен спесимент, но преди да го изпрати в АВ направил проверка на дружеството, след която отказал да поеме ликвидацията, за което писмено уведомил АВ, а на дружеството бил назначен друг ликвидатор. Жалбоподателят сочи, че въпреки отказа от Агенцията продължавали да изпращат на електронната му поща писма за назначаването му като ликвидатор на други дружества.

Жалбоподателят твърди, че никога не е давал съгласие за встъпване и вписване като ликвидатор

на конкретно дружество и допълва, че многократно е уведомявал Агенцията по предлаганите му конкретни назначения, че не желае и няма да ги приеме.

Господин И.Х.К. информира, че през 2014 г. започнал да получава покани от НАП-Варна и НАП-Добрич за връчване на актове за глоби за това, че не е подавал ГФО на дружества в ликвидация, за които бил посочен в Търговския регистър, като лице за контакт.

Жалбоподателят твърди, че на 25.11.2015 г. подал до АВ конкретно изрично писмо с искане да бъде заличен от списъка на Агенцията за лицата, които могат да бъдат назначавани за ликвидатори.

Информира, че на 06.10.2016 г. получил на личния си адрес писмо от НАП-Варна за налагане на глоба, за това че не е подавал ГФО в срок за „В.К.2000“ ООД, в ликвидация. Жалбоподателят твърди, че на посочената дата и след справка в Търговския регистър по партида на дружеството установил, че имената му са вписани не в поддиректория „Ликвидация, история на назначения“, а в титулната партида, на мястото на управителя. Допълва, че уведомил писмено НАП-Варна, че не е ликвидатор на дружеството.

Твърди, че на 10.10.2016 г. на адреса на родителите му, на който твърди, че никога не е бил регистриран, е получил писмо от кредитор на „М.М.Т.“ ООД, че същото, на което съгласно справка от Търговския регистър е посочен като ликвидатор, има задължения в големи размери. Допълва, че възрастните му родители били в шок от съдържанието на писмото, което счита за форма на натиск вече не само срещу него, но и срещу роднини, които не са членове на семейството му.

Жалбоподателят е категоричен, че намесата в личната му сфера е в резултат на „некоректното ползване и водене“ на данните му от „администратора Търговски регистър при Агенция по вписванията, която поддържа некоректни данни“. Жалбоподателят е категоричен, че никога не е давал съгласие и спесимент за встъпването му като ликвидатор.

Жалбоподателят моли Комисията за съдействие и проверка по случая. Претендира Комисията да задължи АВ да заличи във водените от нея регистри всички данни, че е ликвидатор на дружества, за които никога не е давал съгласие, спесимент или спесимент от подписа си.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Агенция по вписванията е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. Информират, че Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията, е електронна база данни, съдържаща обстоятелства, които подлежат на вписване и са вписани по силата на закон, съгласно чл. 2 и чл. 4 от Закона за търговския регистър, като в изпълнение на задълженията си по ЗТР в регистъра се вписват обстоятелства, свързани с ликвидацията на търговци и назначаване на ликвидатори. Допълват, че ликвидацията се извършва по реда на Глава седемнадесета от Търговския закон, а редът за назначаване на ликвидатори е определен в Наредба № 1/2007 г. за водене, съхраняване и достъп до Търговския регистър, както и че за да бъде назначено едно лице за ликвидатор следва да бъде включено в списък на ликвидаторите, назначавани от длъжностно лице по регистрацията, след което длъжностното лице по регистрацията назначава служебно ликвидатор в случаите предвидени в закона, като обстоятелствата свързани с ликвидацията, в това число вписването чрез назначение на ликвидатор, подлежат на отразяване в Търговския регистър. Допълват, че промяната в назначението може да бъде извършена от длъжностното лице по регистрацията след сезиране, но не е предвиден административен ред за служебно заличаване на ликвидатор след отписването му от списъка с ликвидатори. Сочат, че обмена на информация между служебно назначения ликвидатор и Агенцията по вписванията се извършва по електронен път, чрез сайта на Търговския регистър <https://public.brra.bg>, раздел „Електронни услуги“ – „Документи по искане за назначаване“ съответното лице може да подаде „Искане за корекция на назначението“ за всяко конкретно дружество.

От АВ сочат, че съгласно описаните в становището процедури и в съответствие с нормативните актове жалбоподателя, по свое желание, е включен в списъка на ликвидаторите и след включването му в този списък е назначаван от длъжностните лица по регистрация по реда на чл. 134 от Наредбата служебно като ликвидатор и е вписан в това си качество в Търговския регистър по вече извършени назначения, а именно по отношение на „В.К.2009“ ООД, „М.М.Т.“ ЕООД, „А.“ ЕООД, „Б.“ ЕООД, „Ц.“ ЕООД, „Й.88“ ЕООД, „М.Т.“ ЕООД, „З.2012“ ЕООД, „Ш.Ч.“ ЕООД.

Допълват, че жалбоподателят е назначен за ликвидатор и на „Б.2000“ ООД и „Е.“ ЕООД, но е заличен като такъв съответно на 22.12.2011 г. и 18.12.2013 г. след подадени от него искания за корекция в назначението.

Допълват, че след отписване на лицето от списъка на ликвидаторите няма възлагани ликвидации.

В условията на застъпеното в административния процес служебно начало и предвид постъпила от СДВР информация за образуване по случая пр. пр. № *** по описа на Софийска градска прокуратура, от последната е изискана информация за хода на производството и резултатите от извършената проверка с оглед преценка на предпоставките разписани в чл. 54, ал. 1 от АПК за спиране на производството пред КЗЛД.

В отговор от Софийска районна прокуратура информират, че е водена преписка пр. пр. № *** по сигнал на И.Х.К., която на 12.01.2017 г. с резолюция на прокурор от СРП е прекратена с оглед липсата на основания за намеса на Прокуратурата по реда на надзора за законност.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: наличие са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване, употреба и разпространение, на лични данни на жалбоподателя в обем от три имена от Агенция по вписванията чрез отбелязване в Търговския регистър в партида на съответни дружества в ликвидация, че същия е назначен за ликвидатор на дружествата, без негово знание и съгласие. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид изложените от страните твърдения и събраните доказателства се налага извода, че администратор на лични данни е Агенция по вписванията, която поддържа Търговския регистър по аргумент от чл. 3 от ЗТР. От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че АВ е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подала е заявление за регистрация и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 26872 и заявени 3 регистъра.

На проведено на 25.05.2017 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – И.Х.К. и ответна страна – Агенция по вписванията. С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответната страна са изискани и същата представя допълнителни доказателства, относими към спора.

На проведено на 21.06.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-604/14.10.2016 г. е неоснователна.

Страните не спорят, че по искане/молба на жалбоподателят същия през 2011 г. е включен в списък на лицата, които могат да се назначават като ликвидатори от длъжностните лица към Агенция по вписванията. Не е спорно, а и от събраните по преписката доказателства се установи, че жалбоподателят е служебно назначен от длъжностно лице по регистрацията и вписан в Търговския регистър като ликвидатор на „В.К.2009“ ООД, „М.М.Т.“ ЕООД, „А.“ ЕООД, „Б.“ ЕООД, „Ц.“ ЕООД, „Й.88“ ЕООД, „М.Т.“ ЕООД, „3.2012“ ЕООД, „Ш.Ч.“ ЕООД, „С.Л.“ ЕООД, „П.Е.Д.Б.“ ЕООД и „К.К.К.“ ЕООД. Жалбоподателят е служебно назначен за ликвидатор и на „Б.2000“ ООД и „Е.“ ЕООД, но е заличен като такъв съответно на 22.12.2011 г. и 18.12.2013 г., след подадени от него искания за корекция в назначението. Видно от направена по случая служебна справка в Търговския регистър лицето е било назначено и като ликвидатор на „Н.П.“ ЕООД и „Е.Т.“ ЕООД, но е заличен като такъв съответно на 31.10.2016 г. и 13.12.2013 г., след подадени искания за корекция в назначението. Не е спорно, че на 25.11.2015 г. жалбоподателят е подал до Агенция по вписванията искане да бъде заличен от списъка на ликвидаторите, в резултата на което и видно от списък на ликвидаторите към Агенция по вписванията одобрен със заповед № ***** молбата му за заличаване е уважена и същия не е част от списъка.

Не е спорно, че служебните назначения и вписването им в Търговския регистър са направени в период, в който лицето е било включено по негово изрична молба в списъка на ликвидаторите към Агенцията по вписванията, както и че след заличаването му от списъка няма назначения вписани в ТР.

Следва да се отбележи, че процедурата по включване в списъка е уредена с утвърдени от Изпълнителния директор на АВ Вътрешни правила за реда и начина на провеждане на процедурите по актуализация на списъка с ликвидаторите, издадени на основание чл. 144, ал. 2 от Наредба №1/14.02.2007 г. за водене, съхранение и достъп до търговския регистър. За целта до Изпълнителния директор на АВ се подава молба по образец, публикуван и свободно достъпен на интернет страницата на Агенцията в раздел „Услуги“, видно от съдържанието на който образец съдържа следния текст „Моля да бъде включен/а в списъка на ликвидаторите към Агенцията по вписванията и да бъде назначаван/а като ликвидатор от длъжностните лица по регистрация в предвидените в закона случаи“.

От съдържанието на молбата е видно, че лицето декларира съгласието си освен за включване в списъка с ликвидатори, също и за назначаване като ликвидатор от длъжностните лица по регистрация. В тази връзка се налага извода, че е налице посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването на личните му данни – три имена, а именно свободно изразено, конкретно и информирано съгласие на г-н И.Х.К. за назначаването му като ликвидатор от длъжностни лица по регистрацията в предвидените от закона случаи, както и нормативно установено задължение по смисъла на чл. 2 и 4 от ЗТР и чл. 266, ал. 3 от ТЗ за вписване на това обстоятелство в ТР. Съгласно чл. 133 от Наредба № 1/2007 г. за водене, съхраняване и достъп до Търговския регистър (Наредбата) за ликвидатор назначаван служебно от длъжностно лице по регистрацията може да се определи всяко лице изразило съгласие и включено в списъка на ликвидаторите. Следователно до момента на оттегляне на съгласието на г-н И.Х.К. – на 25.11.2015 г., какъвто характер има подаденото от него искане до АВ за заличаване от списъка с ликвидаторите, за администратора на лични данни са били налице основания за обработване на личните му данни.

В тази връзка и предвид обстоятелството, че след заличаването на вписването на жалбоподателя от списъка с ликвидатори същия не е назначаван като такъв и обстоятелства за назначаването му като ликвидатор не са публикувани/обявени в ТР се налага извода, че не е налице нарушение на

правата на жалбоподателя по ЗЗЛД и личните му данни са обработвани законосъобразно от страна на администратора на лични данни.

По отношение на търсената от жалбоподателя защита срещу вписване в ТР по партида на дружества за които твърди, че не е предоставял съгласие и спесимент от подписа си съгласно изискванията на чл. 266, ал. 3 от ТЗ, следва да се посочи че разпоредбите на чл. 28а от ЗЗЛД са неприложими предвид изрично посочения в специалния закон, в случая Закона за търговския регистър, исков ред за защита срещу вписване. Още повече, че съгласно чл. 135 от Наредбата представянето на нотариално завереното съгласие на служебно назначения ликвидатор касае съгласието, волеизявлението му за извършването на възложената работа, а не за назначението му като ликвидатор.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от ЗТР всяко лице, което има правен интерес, може да предяви иск за установяване на нищожност или недопустимост на вписването, както и за несъществуване на вписано обстоятелство. В редакцията на разпоредбата на чл. 2 от закона действаща към настоящия момент искът се предявява пред окръжния съд по седалището на търговеца, съответно на клона на чуждестранен търговец, относно когото е извършено вписването, следователно разглеждането на спора е в компетентността на съда, а защитата на правата на лицето следва да се осъществи по реда на чл. 29 от ЗТР. В тази връзка следва да се отбележи, че ако искът бъде уважен въз основа на съдебното решение заличаването на вписването ще се извърши от Агенцията, по искане на заинтересованото лице или на Прокурора. Следователно разглеждането на жалбата и произнасянето в частта ѝ касаеща искането на жалбоподателя за заличаване на отразените в ТР вписвания като ликвидатор на посочените дружества не е от компетентността на КЗЛД. Предвид обстоятелството обаче, че към преписката не са налични доказателства за произнасяне на компетентните съдилища за недопустимост или нищожност на вписаните в ТР обстоятелства относно вписването на лицето като ликвидатор на посочените дружествата и предвид обстоятелството, че вписаните обстоятелства са били обявени в период в който лицето е изразило съгласието си за включване в списъка с ликвидатор и за назначаване като ликвидатор от длъжностните лица по регистрацията, се налага извода, че не е налице нарушение на правата предоставени му със ЗЗЛД.

Личите данни на лицето са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени по начин различен от този за който са предоставени на администратора на лични данни. Предвид изразено от него съгласие изрично, конкретно и информирано волеизявление за включването му в списъка на ликвидаторите и наличието на нормативно установено задължение по чл. 266, ал. 3 от Търговския закон за вписване на ликвидаторите в Търговския регистър към Агенция по вписванията.

Въпроса налице ли са нарушения на Търговския закон по отношение на назначаването и вписването на лицето като ликвидатор на посочените дружества е извън компетентността на Комисията и в тази връзка Комисията не може да се произнесе по искането на жалбоподателя да задължи АВ да заличи във водените от нея регистри всички данни, че е ликвидатор на дружества, за които никога не е давал съгласие, спесимент или подпис на акт за встъпване като ликвидатор, предвид изрично разписания исков ред за защита посочен в чл. 29 и 30 от ЗТРРЮЛНЦ, специален ред за установяване на нищожност или недопустимост на вписването, както и за несъществуване на вписано обстоятелство. Отделно от това следва да се отбележи, че промяната в назначението може да бъде извършена от длъжностното лице по регистрацията след подадено „Искане за корекция на назначението“ за всяко конкретно дружество, но не е предвиден административен ред за служебно заличаване на ликвидатор след отписването му от списъка с ликвидаторите, а реда по чл. 28а от ЗЗЛД е неприложим, тъй като се касае за нотариално завереното съгласие на служебно назначения ликвидатор за извършването на възложената работа, а не за назначението му като ликвидатор.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба № Ж-604/14.10.2016 г., подадена от И.Х.К.а срещу Агенция по вписванията, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 883/2014 г.

София, 22.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 07.06.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-883/26.08.2014 г., подадена от К.К.М. срещу Прокуратурата на Република България.

В жалбата, подадена от К.К.М. се сочи, че с постановление на следовател от окръжен следствен отдел към Окръжна прокуратура Велико Търново от 25.09.2013 г., господин К.К.М. е бил привлечен в качеството си на обвиняем по досъдебно производство № **** по описа за 2009 г. Досъдебното производство е приключило с изготвяне на обвинителен акт срещу десет лица, сред които е и жалбоподателят. Обвинителният акт е внесен от Окръжна прокуратура Велико Търново за разглеждане пред Специализирания наказателен съд. С него, господин К.К.М. е обвинен в извършването на престъпление по чл. 253, ал. 5, във връзка с ал. 4, във връзка с ал. 3, т. 1, пр. 1, т. 2, във връзка с ал. 2, пр. 5 НК. Образувано е наказателно дело от общ характер № ****, но поради допуснати нарушения на процесуалните правила, с определение от 30.06.2014 г. съдебното производство е прекратено и делото е върнато на Специализираната прокуратура, за отстраняване на нарушенията.

Жалбоподателят сочи, че Окръжна прокуратура Велико Търново е публикувала на официалната си интернет страница в секция „Актуална информация” две отделни прессъобщения от *** и ***. Господин К.К.М. твърди, че прессъобщенията са налични към момента на подаване на жалбата му и в тях се съдържа информация по отношение на движението на делото, имената на всички десет лица, които са обвиняеми по него и правната квалификация на престъпленията. Към второто съобщение от **** г., има поместени коментари от наблюдаващите прокурори при Окръжна прокуратура Велико Търново – С.К. и Х.Х., които обсъждат действията на съда. Според жалбоподателя те не притежават по НПК компетентност да направят протест срещу конкретния съдебен акт, от което следва, че и коментарите им са недопустими, особено в интернет.

К.К.М. изразява притесненията си от факта, че както неговите, така и личните данни на останалите лица, привлечени като обвиняеми по делото, не са заличени от поместените, на страницата на прокуратурата, прессъобщения. Жалбоподателят счита, че с тези действия са нарушени правата

му по ЗЗЛД. В подкрепа на тезата си, господин К.К.М. излага аргументи, сочейки разпоредбата на чл. 64, ал. 2 от Закона за съдебната власт, с която се регламентира начина на публикуване на актове на съда и прокуратурата.

Комисията приема, че разгледана по същество, жалбата на К.К.М. се явява неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства е установено, че с постановление на следовател от окръжен следствен отдел към Окръжна прокуратура Велико Търново от 25.09.2013 г., жалбоподателят е бил привлечен в качеството си на обвиняем по досъдебно производство № **** по описа за 2009 г. Досъдебното производство е приключило с изготвяне на обвинителен акт за господин К.К.М. и други лица. Обвинителният акт е внесен от Окръжна прокуратура Велико Търново за разглеждане пред Специализирания наказателен съд, но поради допуснати нарушения на процесуалните правила, делото е върнато на Специализираната прокуратура, за отстраняване на нарушенията.

Към жалбата на господин К.К.М., като доказателства, подкрепящи твърденията му са приложени: констативен протокол от 15.07.2014 г. на нотариус Д.Р. и две прессъобщения от **** г. и **** г. на Окръжна прокуратура Велико Търново, които са нотариално заверени. От доказателствата се установява по безспорен начин, че към дата 15.07.2014 г. на официалния сайт на Окръжна прокуратура Велико Търново е била достъпна информация за жалбоподателя в обем три имена, номер на наказателно дело от общ характер по описа на Специализирания наказателен съд и текстове от наказателния кодекс.

Съгласно легалното определение на понятието „лични данни”, дадено от законодателя в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД това е всяка информация посредством, която едно физическо лице може пряко или косвено да бъде индивидуализирано по безспорен начин от неопределен кръг от лица. В практиката на Комисията е възприето, че информация, която обхваща само трите имена на лицето не представлява лични данни по смисъла на закона. В конкретния случай, информацията за жалбоподателя е допълнена с текстове от наказателния кодекс и номер на образувано пред Специализирания наказателен съд дело. Разпространената информация чрез публикуването ѝ на официалната страница на Окръжна прокуратура Велико Търново не е в достатъчен обем, чрез който физическото лице може безспорно да бъде индивидуализирано.

В разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД, законодателят лимитивно е посочил условията за допустимост, като е възприел, че наличието на едно от тях е достатъчно, за да се приеме, че обработването на личните данни е допустимо и законосъобразно.

В конкретния случай, следва да се приеме, че за администратора на лични данни са налице две от условията за допустимост, посочени в чл. 4 от ЗЗЛД.

Първото условие за допустимост е изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес.

Прокуратурата на Република България осъществява своята дейност в интерес на обществото и съдебната власт и в съответствие с Конституцията, Закона за съдебната власт и с другите нормативни актове. Дейността, която осъществява Прокуратура е в сферата на гарантиране, превенция и защита на гражданите на установените им права, поради което следва да се приеме, че тя представлява обществен интерес.

В цитираната правна норма чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, законодателят не е въвел, като при другите условия за допустимост изискването, общественият интерес да е надделяващ, преимуществен пред този на физическото лице, чиито лични данни се обработват. При тълкуване на правната норма следва да се възприеме, че е достатъчно да се установи наличието на обществен интерес, за да се приеме, че обработването на личните данни е законосъобразно.

Повдигнатото обвинение срещу жалбоподателя е по глава седма „Престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната системи” от НК.

Второто условие, което е налично за администратора на лични данни, е посоченото в чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД. Обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено за журналистически цели. По административната преписка се съдържат доказателства, копия на журналистически статии във вестник „Борба”, от които се установява, че свързаните с жалбоподателя лични данни, в по-голям обем от посочените в прессъобщението на Окръжна прокуратура Велико Търново, са обработвани за журналистически цели.

Неоснователни са твърденията на господин К.К.М. в жалбата, че ответната страна е нарушила разпоредбата на чл. 64, ал. 2 от Закона за съдебната власт. Видно от цитираната правна норма, законодателят е определил ред, по който се публикуват актовете на съдилищата. Прессъобщението на Окръжна прокуратура Велико Търново няма белезите на акт на съда, за да се спази спрямо него изискването за публикуване. Не може да бъде прието схващането, че изискването на закона за публикуване се разпростира и върху актовете на Прокуратурата, съгласно тълкуването на Закона за нормативните актове. Следва да се посочи, че прессъобщението няма качеството на акт, по смисъла на закона. Актовете, които постановява Прокуратурата съдържат определени белези, които включват, дата на издаване, издател, описание на фактическата обстановка и т.н.

Комисията постановява Решение № 883/2014 г. от 21.01.2015 г., с което обявява жалба рег. № Ж-883/26.08.2014 г., подадена от К.К.М. срещу Окръжна прокуратура Велико Търново за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението на комисията е оспорено от К.К.М. пред Административен съд София – град, който със свое Решение № 4131/15.06.2015 г. отхвърля жалбата на К.К.М. срещу Решение № 883/2014 г. от 21.01.2015 г. като неоснователна.

Решението на АССГ е оспорено от К.К.М. пред ВАС.

Върховният съд в свое решение № 12680/23.11.2016 г. приема, че разгледана по същество, касационната жалба е основателна. Съдът възприема, че - при изясняване на спора от фактическа страна пред КЗЛД, са пренебрегнати основни възражения, за които не са събрани доказателства и са формирани правни изводи, без да са изяснени всички относими факти и обстоятелства. Счетено е, че поради неизясняване на всички факти от КЗЛД и необсъждане на доказателствата, приети в съдебното производство, са формирани правни изводи, чието съответствие с материалния закон не може да бъде проверено при неизяснената фактическа обстановка по спора. Сочи се, че относно материалноправния спор АССГ се е ограничил до проверка относно спазването на материалния закон само въз основа на фактите, възприети от КЗЛД, без да формира свои собствени изводи относно всички, относими към приложимите правни норми, факти.

Според ВАС, АССГ не е обсъдил въобще приетите в съдебното производство доказателства и не е изложил никакви мотиви, относно това какво приема за установено въз основа на тях, респ. как фактите, за които са ангажирани се отнасят към приложението на материалния закон.

Първоинстанционният съд е следвало да констатира, че в административната фаза са направени доказателствени искания, които са относими към спора и за тях не са събрани доказателства, което представлява нарушение на административнопроизводствените правила, довело до вземане на решение на КЗЛД в условията на неизяснена фактическа обстановка.

Върховният административен съд счита, че пред КЗЛД е останал неизяснен въпроса доколко имената на физическото лице, в конкретния случай, са достатъчни за неговата индивидуализация. Според съдът неизяснено е останало и общественото положение на жалбоподателя, независимо от направените доказателствени искания.

С оглед изложеното, ВАС отменя решението на АССГ и вместо него постановява решение,

с което отменя Решение рег. № 883/2014 г. от 21.01.2015 г. на КЗЛД и изпраща преписката на комисията за ново произнасяне при изясняване на всички относими към спора факти, без нарушения на административнопроизводствените правила и при изясняване на спора от фактическа страна при участие на заинтересованите страни по правоотношението.

На свое редовно заседание, проведено на 12.04.2017 г., КЗЛД приема жалба рег. № Ж-883/26.08.2014 г., подадена от К.К.М. за допустима и конституира жалбоподателя К.К.М., Прокуратурата на Република България - като ответна и Окръжна Прокуратура Велико Търново – като заинтересована страна в административното производство.

Взето е решение от страните в производството да бъдат изискани писмени становища, ведно с относимите към случая доказателства.

В КЗЛД постъпва писмо рег. № П-3131/05.05.2017 г. от Прокуратурата на Република България, с което се изразява становище за неоснователност на жалбата, подадена от господин К.К.М. Изтъква се, че в практиката на КЗЛД и на ВАС е възприето, че информация, която обхваща само трите имена на лицето не представлява лични данни, а допълването на трите имена с текстове на НК и номер на образувано наказателно производство не е достатъчно за идентифициране на физическото, тъй като тези допълнения не са специфични за К.К.М. признаци.

От прокуратурата обръщат внимание, че ако се приеме, че публикуваните данни са лични на К.К.М., то следва да се съобрази, че обработването на лични данни е допустимо при изпълнението на задача в обществен интерес, при това в закона не е въведено изискването обществен интерес да е надделяващ. Подчертава се, че обвинението, повдигнато на К.К.М. К.К.М. е по глава седма „Престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната системи” от НК. Образувано е наказателно дело от общ характер.

Според прокуратурата, друго самостоятелно условие за допустимост на обработване на личните данни на жалбоподателя е въведено с ал. 2 на чл. 4 ЗЗЛД - за журналистически цели. Сочи се, че по административната преписка се съдържат доказателства за това, че публикации по случая в регионалните медии е имало още от 2010 г., което обуславя и обществен интерес за региона.

Прокуратурата приема, че за да бъде за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да засяга въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са обществени и че в конкретния случай е засегната основна ценност на правовата държава – устойчивост на правовия ред.

По административната преписка не са приложени относими към случая доказателствени материали.

Жалба рег. № Ж-883/26.08.2014 г. е определена за разглеждане в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 17.05.2017 г., което поради липса на кворум на КЗЛД е пренасрочено за 07.06.2017 г.

На заседанието на КЗЛД се явява адв. И.Х.Д., процесуален представител на жалбоподателя К.К.М.

Прокуратурата на Република България и Окръжна Прокуратура Велико Търново – редовно уведомени не се явяват и не изпращат представител.

Адвокат Д. заявява, че няма доказателствени искания и няма да сочи нови доказателства. Изяснява се, че още през 2014 г., няколко месеца след подаване на жалбата му пред КЗЛД, прокуратурата е премахнала личните данни на господин К.К.М. и към настоящия момент те не са видими.

Процесуалният представител на жалбоподателя сочи, че в производството по безспорен начин е доказано, че към момента на публикуване на неговите данни на интернет сайта на ОПВТ, К.К.М. не е представлявал лице, заемащо публична длъжност, спрямо което да е налице обществен интерес, още по-малко надделяващ такъв.

Адвокат Д. претендира, че жалбоподателят, описан до останалите девет лица в двете прессъобщения на прокуратурата, може да бъде безспорно идентифициран, тъй като град Велико Търново не е голямо населено място и жителите му се познават. Така, публикуването, макар и само на неговите три имена, накърнява правото му на личен живот.

Материалите, събрани в административното производство по жалба рег. № Ж-883/26.08.2014 г., предпоставят извода, че в публикуваните на интернет страницата на Окръжна прокуратура Велико Търново два броя прессъобщения се съдържат данни за номера и движението на делото, по което К.К.М. е привлечен като обвиняем, имената на жалбоподателя, правната квалификация на престъпленията, в които е обвинен, коментари на наблюдаващите прокурори при ОПВТ, както и аналогични данни за още девет физически лица, привлечени под отговорност в същото наказателно производство.

Публикуваните прессъобщения касаят волеизявление на орган на съдебната власт обслужващо нуждите на обществото да бъде информирано за хода на важен съдебен процес, тъй като се касае за лица, които са получавали обществени средства без наличието на правно основание за това.

Следва да се обърне внимание, че случаят „*****”, във времето, безспорно е бил обект на обществен интерес, във връзка с който е проведено журналистическо разследване, обективизирано в публикации, във вестниците „Труд” и „Борба”.

При обсъждане на доказателствата по административната преписка, КЗЛД разгледа, приобщеното в съдебната фаза на производството по ах. дело № ****/2015 г., пред АССГ удостоверение рег. № ****/18.05.2015 г., издадено от НАП, в което агенцията сочи, че лицето К.К.М. не е упражнявал трудова или служебна дейност в структурите на ТД на НАП Велико Търново.

Във връзка с посоченото удостоверение, КЗЛД изразява мнението, че удостоверяването на факта, че К.К.М. не е упражнявал трудова или служебна дейност в структурите на ТД на НАП Велико Търново, не променя факта, че личните данни на господин К.К.М., публикувани в прессъобщенията на ОПВТ и видими на страницата ѝ в интернет – към момента на подаване на жалбата му, са в обем недостатъчен за идентифицирането му.

Процесните прессъобщения не съдържат други идентифициращи детайли, освен трите имена на жалбоподателя, които не са в състояние да го индивидуализират по безспорен начин.

Прочее, удостоверяването, че К.К.М. не е служител на НАП, прави физическото лице, разпознаваемо още в по-малка степен.

Недоказани и неподкрепени с факти остават и твърденията, че чрез публикуване в прессъобщенията на данните – в обем три имена, на останалите лица, привлечени като обвиняеми във воденото наказателно производство, идентичността не може да бъде еднозначно определена.

Публикуваната информация от страна на Окръжна прокуратура Велико Търново е свързана с наличието на обществен интерес, който интерес е бил удовлетворен чрез журналистическото разследване на случая. Правната възможност личните данни да бъдат обработвани за целите на журналистическата дейност не се забранява със ЗЗЛД, напротив, допуска се тяхното обработване, но само дотолкова, доколкото това не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.

При анализ на събраните доказателства, с оглед невъзможността чрез прессъобщенията, К.К.М. да се индивидуализира по безспорен начин, следва да се приеме, че в конкретния случай - с обработването на информация за жалбоподателя за журналистически цели, не е нарушено правото му на личен живот.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени

становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № Ж-883/26.08.2014 г., подадена от К.К.М. срещу Прокуратурата на Република България за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-5374/2014 г.

София, 22.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 21.06.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № П-5374/22.08.2014 г., подадена от Г.В.С. срещу „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Господин Г.В.С. сезира КЗЛД с жалба рег. № П-5374/22.08.2014 г., в която твърди, че след телефонно обаждане от колекторска фирма е разбрал, че на негово име има сключен договор с „БТК” ЕАД, какъвто не е подписвал. Г.В.С. изисква от дружеството копие от сключения договор, но получава категоричен писмен отказ такова да му бъде предоставено. Вследствие, жалбоподателят се обръща за съдействие към Омбудсмана на Република България и след като се снабдява с договора, установява, че подписа, положен под него, не е неговия.

Господин Г.В.С. декларира, че никога никого не е упълномощавал със сключване - от негово име, на договор с мобилния оператор. Той информира, че извършена справка е установила редовно плащане на потребените по договора услуги до определен момент във времето.

Жалбоподателят иска КЗЛД да извърши проверка по случая и да установи наличието на злоупотреба с личните му данни.

Като доказателства, към жалба рег. № П-5374/22.08.2014 г. са приложени както следва: писмо от „БТК” ЕАД, адресирано до Г.В.С., с което се отказва да му бъде предоставено копие на сключения от него договор; жалба от Г.В.С. адресирана до Омбудсмана на Република България от 01.07.2014 г.; отговор на Омбудсмана на Република България до жалбоподателя от 22.07.2014 г. и договор заявка за пакетна услуга от 20.05.2010 г.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и с оглед изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл. 36, ал. 2 във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), от жалбоподателя е изискана информация, дали по същия повод е подал жалба и пред органите на прокуратурата и МВР. От „БТК“ ЕАД е изискано представяне на писмено становище по случая.

Господин Г.В.С. уведомява, че с изложените пред комисията факти и обстоятелства е сезирал и Софийска районна прокуратура, където по случая е образувана преписка № *****.

В писменото си становище „БТК“ ЕАД информира комисията, че Г.В.С. има сключен договор за пакетна услуга Vivacom Trio Mobile от 20.05.2010 г., който включва интернет, фиксирана гласова услуга за номер ***** и мобилна гласова услуга за номер *****. Сочи се, че именно този договор се оспорва от жалбоподателя, както и че задълженията по него се отчитат по два клиентски номера. Господин Г.В.С. е сключил допълнително споразумение за промяна на тарифния план и продължаване срока на договора за ползваната от него гласова мобилна услуга на 25.03.2011 г.

„БТК“ ЕАД сочи, че както договора, така и допълнителното споразумение съдържат текст, според който, с подписването му, физическото лице дава съгласие неговите данни да бъдат обработвани за целите на договора, в това число и предоставяни на трети лица, банки, кредитни бюра, агенции за събиране на вземания, дистрибутори на услуги на „БТК“ ЕАД и др. Подобно предоставяне цели осигуряване обслужването по повод ползваната от клиента услуга и реализиране както на неговите, така и на правата и законни интереси на мобилния оператор.

От „БТК“ ЕАД информират, че по договорите са налице задължения в размер на 665 лв. с ДДС, представена е разбивка на дължимите по месеци суми. Дружеството уведомява, че задълженията на господин Г.В.С. са прехвърлени - чрез договор за цесия, на „С.Г.Г.“ ООД, съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 3 от ЗЗЛД. Становището подробно разяснява правната природа на договора за цесия, описвайки, както правата и задълженията на страните по него, така и на длъжника.

Към становището - като доказателства, са приложени заверени копия от следните документи: договор за пакетна услуга Vivacom Trio Mobile от 20.05.2010 г., допълнително споразумение към договора за промяна на тарифния план и продължаване на срока на договора от 25.03.2011 г., месечни фактури, договор за цесия от 31.05.2014 г., пълномощно, с което е упълномощено дружество „С.Г.Г.“ ООД да изпраща уведомления по реда на чл. 99 от ЗЗД и пълномощно.

С допълнителна молба от 27.10.2014 г., с приложено към нея писмо от разследващ полицай Ж.Т., „БТК“ ЕАД информира КЗЛД, че по сигнал на господин Г.В.С. - с аналогичен предмет, е образувано досъдебно производство ДП ***** пред 01 РУП Варна.

С оглед наличието на производството, образувано пред 01 РУП Варна, „БТК“ ЕАД моли комисията, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, да спре, образуваното пред нея административно производство - до произнасянето на от компетентния орган, относно това извършено ли е документно престъпление и кой е извършителят му .

Предвид горното, от Софийска районна прокуратура е изискана информация за образуваното пред нея производство. От СРП уведомяват, че с Постановление от 03.10.2014 г. на СРП, материалите по преписката са изпратени – по компетентност, на Районна прокуратура Варна.

В деловодството на КЗЛД е депозирано и Разпореждане от 05.11.2014 г. на прокурор при Районна прокуратура Варна, от което се установява образувано пред нея производство ДП № *****, с предмет договор № ***** сключен между Г.В.С. и „БТК“ ЕАД. Оспорена е автентичността на положения под договора подпис, във връзка с което е назначена съдебно - графологична експертиза.

Съгласно чл. 54 от АПК, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. По административната преписка са налични доказателства, че пред Районна прокуратура Варна има образувано производство № ***** по тѣжба на Г.В.С. за извършено

престъпление от общ характер. Твърди се извършено документно престъпление - подправяне на подпис върху частен документ и използването му.

В случая, налице е предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Факт е, че резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер могат да имат съществено значение, както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на извършено престъпление и идентифицирането на извършителя му се явяват от значение за развитието на образуваното пред КЗЛД производство, респективно за постановяване от комисията на крайния административен акт по случая, тъй като би дало отговор на въпроса дали обработването на данните на жалбоподателя може по категоричен начин да се обвърже или не с администратор на лични данни.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, КЗЛД постановява Решение № П-5374/15.12.2014 г., с което спира административното производство по жалба рег. П № 5374/22.08.2014 г., подадена от Г.В.С. срещу „БТК” ЕАД до отпадане на основанията за спирането.

С молба рег. № М-176/11.08.2016 г., господин Г.В.С. иска възстановяване на административното производство по жалбата му срещу „БТК” ЕАД, на основание Постановление № **** от 25.07.2016 г. на Окръжна прокуратура Варна, както и въз основа на Протокол № *** за извършен графологичен анализ, съставен на 18.03.2015 г. при ОД на МВР, чието заключение удостоверява, че подписа под спорния с мобилния оператор договор е положен от друго лице, а не от Г.В.С.

Към молба рег. № М-176/11.08.2016 г. са приложени заверени копия от Постановление № *** от 25.07.2016 г. на Окръжна прокуратура Варна и от Протокол № **** за извършен графологичен анализ, съставен на 18.03.2015 г. при ОД на МВР.

С писмо *** от Районна прокуратура - Варна е изискано предоставянето на Постановление на РП – Варна за прекратяване на наказателното производство по преписка № **** по описа на РП – Варна, съдържаща ДП № ***** по описа на Първо РУП Варна, което е депозирано с писмо рег. № *****.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалба П № 5374/22.08.2014 г. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД - администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 55, ал. 1 от АПК, административното производство се възобновява служебно или по искане на една от страните, след като отпаднал основанията за спирането му. Налице е и подадена от господин Г.В.С. молба рег. № М-176/11.08.2016 г. за възобновяване на производството по жалбата, с която е сезирал КЗЛД.

С оглед изложената фактическа обстановка, може да се заключи, че основанията за спиране на административното производство по жалба рег. № П-5374/22.08.2014 г., подадена от Г.В.С. срещу „БТК” ЕАД са отпаднали.

Предвид горното, на свое редовно заседание, проведено на 25.04.2017 г., КЗЛД възобновява административното производство по жалба рег. № П-5374/22.08.2014 г., приема я за допустима и конституира „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” като ответни страни.

От „С.Г.Г.” ООД е изискано и депозирано писмено становище, в което се сочи, че по силата на сключен с „БТК” ЕАД договор за цесия от 31.05.2014 г., дружеството е упълномощено от оператора да уведоми длъжниците, чийто вземания са предмет на договора, за станалото прехвърляне на задълженията им. посочено е, че в качеството си на цесионер и пълномощник на цедента „БТК”

ЕАД, „С.Г.Г.” ООД е изпратило до жалбоподателя писма-уведомления, с които той е уведомен, че задължението му към „БТК” ЕАД е прехвърлено към „С.Г.Г.” ООД. Уточнява се, че уведомителните писма по смисъла на чл. 99, ал. 4 от ЗЗД са изпратени като непрепоръчана поща по Закона за пощенските услуги от куриерска фирма „Д.С.” ООД. Писмата са връчени по надлежен начин, на адреса, посочен в договора за мобилни услуги.

Жалба рег. № П-5374/22.08.2014 г. е определена за разглеждане по същество на открито заседание на КЗЛД, насрочено за 25.05.2017 г., на което жалбоподателят – Г.В.С. се явява – лично. „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД – редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представител.

В хода на откритото заседание по жалба рег. № П-5374/22.08.2014 г., проведено на 25.05.2017 г., господин Г.В.С. излага твърдения, че Договор за мобилни услуги с клиентски номер № **** се явява допълнително споразумение към договор, сключен между него и оператора през 2009-та година.

При поканването му да предостави на КЗЛД договора, сключен между него и „БТК” ЕАД през 2009 г., жалбоподателят заявява, че не е в състояние да го депозира пред административния орган, тъй като не разполага с него.

Предвид горното, разглеждането - по същество, на жалба рег. № П-5374/ 22.08.2014 г. е отложено за открито заседание на КЗЛД, насрочно за 21.06.2017 г. От „БТК” ЕАД е изискано предоставяне на информация дали към 2009-та година господин Г.В.С. е бил клиент на „БТК” ЕАД и в случай, че е имал сключен с дружеството договор, депозирание на копие от него в КЗЛД.

С оглед факта, че приложеното от „С.Г.Г.” ООД удостоверение от „Д.С.” ООД се отнася до уведомителни писма, изпратени до жалбоподателя на 05.10.2015 и на 04.07.2016 г., от дружеството е изискано да посочи и удостовери начина, по който господин Г.В.С. е бил уведомен – за сключената между „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД цесия – към момента на направеното от него частично погасяване на задължението му през месец август 2014 г.

С писмо рег. № ***** от „С.Г.Г.” ООД депозират по преписката молба-становище, с която уведомяват, че непосредствено след заседанието на КЗЛД, проведено на 25.05.2017 г., господин Г.В.С. е установил контакт с колекторската фирма, изразявайки желание за погасяване на дължимата сума с цел за следващото заседание на КЗЛД да бъдат представени доказателства, че страните доброволно са уредили отношенията помежду си. Като доказателство по преписката е приложено Удостоверение, подписано от „С.Г.Г.” ООД и господин Г.В.С., от което е видно постигнато споразумение за уреждане на отношенията по повод парично задължение на жалбоподателя за потребление на мобилни услуги, чийто собственик е „С.Г.Г.” ООД.

Изяснява се, че в конкретния случай, услугите по договор за пакетна услуга от дата 20.05.2010 г., както и по всички, сключени във връзка с този договор, допълнителни споразумения са фактурирани с клиентски номер № *****.

По отношение начина на уведомяване на господин Г.В.С. за станалата цесия, към момента на извършеното от него плащане през месец август 2014 г., от „С.Г.Г.” ООД сочат, че непосредствено след сключването на договора за цесия и преди изпращането на уведомителните писма, Г.В.С. е уведомен за прехвърляне на вземането посредством телефонен разговор, след който е извършил частичното плащане на каса на оператора.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 21.06.2017 г. се явяват жалбоподателят – Г.В.С. лично, както и процесуалният представител на „БТК” ЕАД – юристконсулт Л.Б.

Доказателствените материали, събрани по административната преписка свидетелстват, че между жалбоподателя и „БТК” ЕАД са налични:

Договор за пакетна услуга Vivacom Trio Mobile от 20.05.2010 г. № ****, който включва интернет, фиксирана гласова услуга за номер ***** и мобилна гласова услуга за номер ***** (оспорван от жалбоподателя) и

Допълнително споразумение към договор за електронни съобщителни услуги, към същия договор, № **** от 25.03.2011 г. за промяна на тарифния план и продължаване срока на договора за ползване на гласова мобилна услуга за номер ***** (безспорно, подписано от Г.В.С., с допълнително изписване на двете му имена и на датата на сключването му.)

По спорния договор № ***** е образувана прокурорска преписка № **** по описа на Варненската районна прокуратура, като в рамките на проведеното производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК, господин Г.В.С. е изразил предположение, че договорът е подписан от негов познат И.А.С., с който преди били приятели, израсли заедно в дом за деца, лишени от родителски грижи в град Варна.

Протокол № *** удостоверява извършването на графическа и почеркова експертиза по договор № ****, резултатите от която установяват, че подписите в графите „за клиент” и изписаната дата „20.05.2010 г.” са положени от И.С., а подписите в графите за „БТК” АД са положени от В.М.

Същевременно, по делото бива приобщено и Допълнително споразумение към договор за електронни съобщителни услуги, към същия договор, № ***** от 25.03.2011г., за който е установено, че е сключено от Г.В.С. и в което са налични отметки в две графи „смяна на абонаментен план” и „продължаване срока на договора”.

Установено е, че мобилната услуга, фиксираната услуга и интернет услугата по договор № *** са и услуги по договор № **** (Допълнително споразумение) и видно от договора от 2011 г. е продължен срока на договора с 24 месеца и е бил сменен и тарифния план на мобилния номер.

Следва да се подчертае, че в договора от 25.03.2011 г., на който се е подписал Г.В.С., в информацията за него е вписан телефон за контакт, идентичен с фиксирания телефонен номер, описан и в договора от 20.05.2010 г., като при проведения разпит Г.В.С. заявява, че не може да посочи причината за това и че в допълнителното споразумение от 2011 г. не е забелязал за отметка сочеща „смяна в абонаментния план” и за отметка сочеща „продължаване срока на договора”.

По делото е установено и че услугите по договора от 20.05.2010 г. са били активни от 20.05.2010 г. до 19.06.2011 г. и че сумите по него, предвид сключеното по-късно Допълнително споразумение от 25.03.2011 г., са се отчитали по два клиентски номера, осъществявани са плащания, но са останали и неплатени задължения. Издадено е Постановление на РП – Варна за прекратяване на наказателното производство по преписка № **** по описа на РП – Варна, съдържаща ДП № *****, по описа на Първо РУП Варна.

Предвид горното, независимо от извършеното установяване, че Договор № **** не е подписан от Г.В.С., с оглед наличието на подписано с по-късна дата от Г.В.С. Допълнително споразумение № **** към него, може да се направи извод, че са спазени императивните изисквания на чл. 4 от ЗЗЛД, съдържащ основанията за допустимост на обработването на лични данни.

Подписването от страна на жалбоподателя на Допълнителното споразумение от 25.03.2011 г. към договор за електронни съобщителни услуги от 20.05.2010 г., при промяна на абонаментния план и срока на договора, свидетелстват за наличие на изрично писмено съгласие на жалбоподателя за обработка на личните му данни от „БТК” ЕАД, в това число за предоставянето им на трети лица за събиране на вземанията на оператора, както изисква чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Следва да се обърне внимание, че изразените в хода на административното производство по жалба рег. № П–5374/22.08.2014 г. твърдения, че допълнително споразумение към договор за електронни съобщителни услуги, от 25.03.2011 г. се отнася към договор, сключен между жалбоподателя и „БТК” ЕАД през 2009-та година не се подкрепят с относими доказателства. И в спорния договор, и в безспорното допълнително споразумение се съдържа текстът: „С подписване на настоящия Договор заявка, клиентът декларира, че е информиран, че част от данните, които предоставя са лични данни и попадат под специална защита по смисъла на ЗЗЛД. „БТК” ЕАД се задължава да ги обработва, използва и съхранява, гарантирайки тяхната конфиденциалност. Клиентът предоставя

личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по сключените с „БТК” ЕАД споразумения, „БТК” да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра, агенции за събиране на вземания, дистрибуторите на услуги на „БТК”, включително партньорските дистрибуторски мрежи, когато това е необходимо за осигуряване на обслужването и реализиране на правата и интересите на абоната, както и когато това е необходимо за реализиране правата и интересите на „БТК”, включително с цел извънсъдебно събиране на неизплатени задължения по договора.”

Същевременно, материалите, приложени към административната преписка по жалба рег. № П-5374/22.08.2014 г., свидетелстват, че отношенията между мобилния оператор и „С.Г.Г.” ООД са надлежно уредени в съответствие с хипотезата на чл. 24, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД чрез сключения помежду им Договор за цесия № 35033/31.05.2014 г.

По силата на уговорената цесия задължението на Г.В.С. е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД, заедно с всички документи по дълга, както предвижда нормата на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД.

Съгласно чл. 99, ал. 3 от ЗЗД „БТК” ЕАД е длъжно да предаде на новия кредитор, намиращите се у „БТК” документи, които установяват основанието и размера на вземането. В случая не е необходимо съгласието на длъжника. ЗЗД предвижда уведомяване на последния, и то след сключването на договора за цесия и след предаване на документите по дълга.

Именно посредством предоставянето на документите, които удостоверяват дълга на господин Г.В.С., в изпълнение на договорните задължения на „БТК” ЕАД по сключения договор за цесия, личните данни на последния са предоставени на „С.Г.Г.” ООД.

Твърденията, изложени в жалбата на господин Г.В.С. удостоверяват, че е бил уведомен за извършеното прехвърляне, както изисква чл. 99, ал. 3 от ЗЗД. Задължението за това уведомяване е уговорено в т. 5 от Договора за цесия, а „БТК” ЕАД е издало изрично пълномощно на „С.Г.Г.” ООД в този смисъл (приложено по преписката)

Може да се заключи, че в случая личните данни на господин Г.В.С. са обработени от „БТК” ЕАД и от „С.Г.Г.” ООД в съответствие с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, закрепени в чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 и т.7 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна, жалба рег. № П-5374/22.08.2014 г., подадена от Г.В.С. срещу „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-112/2017 г.
София, 30.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 05.07.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-112/07.03.2017 г., подадена от А.Д.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.Д.Д., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване - събиране на личните му данни - единен граждански номер.

Жалбоподателят твърди, че на 06.03.2017 г. на мобилния си номер ***** получил кратко текстово съобщение от непознат номер ***** със следното съдържание: „В.: Gledaite Mtel Sport bezplatno do 31.03! Sled tova polzvaneto prodalzhava sreshtu 1,99 lv/mes. Za otkaz otgovorete sas SMS s tekst STOP i Vasheto EGN”. Жалбоподателят информира, че е клиент на Близу, но е възмутен от действията на дружеството и счита, че събиране по подобен начин на лични данни – единен граждански номер, е недопустимо и в нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕАД – правопреемник на „Б.М.Б.“ ЕАД, е изискано писмено становище.

В отговор от дружеството ангажират становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. Информират, че краткото текстово съобщение получено от жалбоподателят е изпратено от „Б.М.Б.“ ЕАД в рамките на SMS – уведомителна кампания свързана с нови спортни канали Mtel Sport 1, Mtel Sport 2 I EDGEsport. Допълват, че съобщението е една допълнителна възможност за информиране и подаване на заявка във връзка с допълнителните спортни канали и сочат, че абоната е деактивирал програмите чрез обаждане на номер ***** . Твърдят, че жалбоподателят е клиент на дружеството, а съобщението е изпратено на телефонен номер за контакти, посочен от абоната в сключения между страните договор за услуги. Информират, че събирането по такъв начин на единен граждански номер на лицето е необходимо за идентификация на потребителя, същото намират за законосъобразно и за улеснение на самия ползвател на услугата. Сочат, че „комуникацията чрез кратко текстово съобщение между предприятието, предоставящо електронни съобщителни услуги и абонатите/потребителите е нормална практика, която не само се допуска, но и изрично се предвижда от действащата в страната нормативна уредба.“ Твърдят, че действията на дружеството са изцяло съобразени с разпоредбите на действащото законодателство и в частност с това за опазване на личните данни и намират за неоснователни твърденията на жалбоподателя в обратна насока.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-112/07.03.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната

администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя в обем единен граждански номер в хипотезата на събиране на единен граждански номер на лицето чрез изпращане на кратко текстово съобщение на посочен мобилен номер за отказ от ползване на предлагана телевизионна услуга. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Б.М.Б.“ ЕАД, което видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 297820 и заявени три регистъра. Видно от справка в Търговския регистър обаче считано от 12.04.2017 г., след дата на подаване на жалбата в КЗЛД, „Б.М.Б.“ ЕАД е заличен търговец с правопреемник „М.“ ЕАД. Последното е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 50151 и заявени пет регистъра.

На проведено на 31.05.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – А.Д.Д. и ответна страна – „М.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни и правопреемник на „Б.М.Б.“ ЕАД.

На проведено на 05.07.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„М.“ ЕАД – редовно уведомено, представлява се от М.П., която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-112/07.03.2017 г. е основателна.

От събраните по преписката доказателства се установи, че жалбоподателят е страна по сключен с „Б.М.Б.“ ЕАД договор № **** за представяна от дружеството услуга с абонаментен план „Троен пакет: Екстра DTV, КИ Net 100, Tel: Call Unlimited BG Fix” със срок на договора от две години.

Ноторно известно е, че на 14.01.2017 г. е стартирало излъчването на допълнителна програма Mtel Sport 1, а от 01.03.2017 г. са добавени още две програми Mtel Sport 2 и EDGEsport, които в периода 01.03.2017 г. - 31.03.2017 г. са били безплатни за абонатите на доставчика „Б.М.Б.“ ЕАД. От 01.04.2017 г. ползването на допълнителния пакет от трите програми е платено, като доставчикът уведомява и изисква от потребителите кратко текстово съобщение с текст „STOP“ и единният им граждански номер, за да ги деактивират и да не заплащат месечна такса за тях след изтичането на промоционалния период за въвеждането им.

Страните не спорят, че на 06.03.2017 г. дружеството е изпратило и до жалбоподателя кратко текстово съобщение със следното съдържание „B.: Gledaite Mtel Sport bezplatno do 31.03! Sled tova polzvaneto prodalzhava sreshtu 1,99lv/mes. Za otkaz otgovorete sas SMS s tekst STOP i Vasheto EGN”.

Твърденията на ответната страна, същите неоспорени от жалбоподателя, че г-н А.Д.Д. е деактивирал услугата по алтернативен начин, а именно чрез обаждане на номер *****, са неотнормими към спора, касаещ обработването, в хипотезата на събиране, на единен граждански номер на абоната на предлагана от дружеството услуга за деактивирането ѝ чрез изпращане на кратко текстово съобщение съдържащо единният граждански номер (ЕГН) на потребителя.

От събраните по преписката доказателства се установи, че към дата на изпращане на съобщението „Б.М.Б.“ ЕАД (В.) разполага с данни относно ЕГН на жалбоподателя във връзка с договорните взаимоотношения, в които се намира с него. В следствие на осъществената през 2015 година търговска сделка, „Б.М.Б.“ ЕАД е собственост на търговското дружество „М.“ ЕАД (М.), като видно от интернет сайтовете на В. и М., Общите условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и потребителите на услугата „Цифрова телевизия“ (Общи условия за „Цифрова телевизия“), както и Общите условия на „М.“ ЕАД за пренос на радио и телевизионни програми чрез кабелна мрежа (Общи условия за кабелна мрежа) са валидни и за клиентите на В. Съгласно т. 11.1 от Общите условия за „Цифрова телевизия“ и т. 11.2.1 от Общите условия за кабелна мрежа, при сключване на писмени договори за предоставяне на услуги, физическото лице се идентифицира с конкретно изброени лични данни, включително и единен граждански номер. В раздел XIV – Защита на личните данни от Общите условия за кабелна мрежа и раздел XIII – Защита на личните данни от Общите условия за „Цифрова телевизия“ са разписани правата на потребителите и съответно задълженията на оператора във връзка с обработването на лични данни при предоставянето на услугите – цифрова и кабелна телевизия. И в двете общи условия аналогично е предвидено, че за предоставянето на услугата „М.“ ЕАД обработва данни на потребителите, необходими за таксуване, за формиране на сметките, както и за доказване на тяхната достоверност. Посочено е, че ЕГН на потребителите се изисква единствено за изготвяне на потребителски сметки и за доказване на тяхната достоверност. В т. 98 от Общите условия за „Цифрова телевизия“ и т. 95 от Общите условия за кабелна мрежа е разписано, че предоставянето на услугата не може да бъде обвързано с предоставянето на лични данни, които не са необходими за предоставянето ѝ. Следователно, изискването за изпращане на кратко текстово съобщение, съдържащо и информация относно ЕГН на потребителя, като условие за валиден отказ от предоставяне на услуга, се явява прекомерно и в противоречие с цитираните по-горе разпоредби от Общите условия за „Цифрова телевизия“ и Общите условия за кабелна мрежа, при които М., съответно В., предоставя цифрова/кабелна телевизия на своите абонати. Посоченото изискване противоречи и на принципите на законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност при обработване на лични данни, както и на нормативното изискване личните данни да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, въведени с разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗЗЛД.

В рамките на оперативната си самостоятелност и с оглед констатираното нарушение и за защита на правата по Закона за защита на личните данни на голям брой физически лица - потребители на описаната по-горе услуга, Комисията намира за целесъобразно Комисията да издаде задължително предписание на администратора на лични данни „М.“ ЕАД, в качеството му на правопреемник на „Б.М.Б.“ ЕАД, да прекрати практиката за събиране на лични данни – единни граждански номера на абонатите за посочената цел и по начин посочен по-горе предвид противоречието на събирането, като форма на обработване на лични данни, на принципите на законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност, както и на нормативното изискване личните данни да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. Комисията счита че същото ще има предупредително и превантивно действие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правов ред.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № Ж-112/07.03.2017 г. за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗЗЛД издава на „М.“ ЕАД с ЕИК **, в качеството му на правопреемник на „Б.М.Б.“ ЕАД, задължително предписание да прекрати практиката за събиране на единни граждански номера на абонатите чрез изискване за изпращане на кратко текстово съобщение, съдържащо и информация**

относно единен граждански номер на абоната, като условие за валиден отказ от предоставяне на услуга, предвид противоречието на събирането, като форма на обработване, на принципите на законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност при обработване на лични данни, както и на нормативното изискване личните данни да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – един месец от влизане в сила на решението, като задължава администратора на лични данни да уведоми и да представи пред Комисията доказателства за изпълнението му.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-792/2016 г.

София, 30.08.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 05.07.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по същество жалба № Ж-792/28.12.2016 г., подадена от С.Г.В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от С.Г.В., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните ѝ данни и използването им без нейно знание от политическа партия „Атака“.

Жалбоподателката твърди, че на 14.10.2016 г. след извършена справка в Централната избирателна комисия (ЦИК) установила, че личните ѝ данни са включени в списъка на лицата, подкрепящи регистрацията на политическа партия „Атака“ за участие на проведените през 05.10.2014 г. избори за народни представители. Към жалбата е приложен копие на Решение № 1137-НС/29.09.2014 г. на ЦИК върху което жалбоподателката е отразила, че не е предоставяла личните си данни на политическа партия „Атака“ и не е изразявала съгласие за регистрацията ѝ като застъпник на кандидатска листа на партията в изборите за народни представители проведени на 5 октомври 2014 г. Счита, че са нарушени правата предоставени ѝ със ЗЗЛД и настоява да бъдат премахнати личните ѝ данни съдържащи се в публикуваното решение. Твърди, че е налице злоупотреба с личните ѝ данни и декларира, че не се е подписвали в подкрепа на регистрацията на политическата партия и не са давала съгласието си за използване на личните ѝ данни като застъпник на партията.

Към жалбата е приложено копие на Решение № 1137-НС/29.09.2014 г. на ЦИК.

Жалбата е подадена по пощата с писмо. Жалба с идентично съдържание е подадена и по факс.

В хода на производството от жалбоподателката е изискано да конкретизира предмета на жалбата и да уточни дали се касае за неправомерно обработване, употреба на личните ѝ данни за регистрацията на партията за участие в изборите за народни представители проведени на 05.10.2014 г. и/или се касае за употреба на личните ѝ данни за регистрирането ѝ като застъпник на кандидатска листа на партия „Атака“ в изборите.

В отговор жалбоподателката сочи, че се касае за неправомерно обработване на личните ѝ данни от политическа партия „Атака“ за регистрирането ѝ като застъпник в избирателна секция извън страната на кандидатска листа на партията в изборите за народни представители проведени на 05.10.2014 г.

Жалбоподателката конкретизира, че не е давала съгласие личните ѝ данни да бъдат обработвани за посочената цел, а регистрирането ѝ като застъпник на партията е извършено без нейно писмено и/или устно разрешение и съгласие. Допълва, че не познава А.А. – пълномощник на партия „Атака“, който е отбелязан в Решение № 1137-НС/29.09.2014 г. на Централната избирателна комисия, като лице подало заявление за регистрация на застъпниците.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от политическа партия „Атака“ е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което е посочено че твърденията на г-жа С.Г.В. не са подкрепени с доказателства. Председателят на партията твърди, че не е налице нарушение на ЗЗЛД и сочи, че „няма нито правна, нито политическа или дори икономическа логика една политическа партия да злоупотреби с личните данни на дадено лице, с цел вписването му в списък на застъпниците в определен избирателен район, без да е сигурна, а дори знаейки, че това лице няма да осъществи ролята си на представител, който да подпомогне дейността по време на избори“. Допълва, че „не намират каква би била мотивацията на ПП Атака да постави в съответните списъци лице, което не е дало съгласие да бъде вписано в регистъра на застъпниците и което очевидно отказва да извършва заложената за позицията функция“. Информира също, че „предвид наличието на настоящето производство в бъдеще г-жа С.Г.В. няма да бъде сред кадрите, на които политическата партия ще разчита за контрол и коректив.“

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и с оглед изясняване на случая от фактическа страна от ЦИК е изискано и същата в отговор представя заверено копие на подадено в ЦИК заявление с вх. № НС-23-59/25.09.2014 г. за регистрация на застъпници в избирателни секции извън страната на кандидатска листа на политическа партия „Атака“ в изборите за народни представители проведени на 5 октомври 2014 г., ведно с приложения към него списък със застъпници. Предоставено е и заверено копие на Решение № 1137-НС/29.09.2014 г. на ЦИК, както и информация, че решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-792/28.12.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката – имена и единен граждански номер, за регистрацията ѝ като застъпник в

избирателна секция извън страната на кандидатска листа на политическа партия „Атака“ е изборите за народни представители проведени на 05.10.2014 г. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че администратор на лични данни е политическа партия „Атака“, която видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 302084 със заявени регистри „Персонал“, „Членове и симпатизанти“, „Подписи и референдуми“ и „Видеонаблюдение“.

На проведено на 31.05.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – С.Г.В. и ответна страна – политическа партия „Атака“.

На проведено на 05.07.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-792/28.12.2016 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Трите имена и единният граждански номер физическото лице определено имат характера на лични данни по смисъла на закона, а употребата и предоставянето им съставлява действие по обработване на личните данни и като такова следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени условията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД), което кореспондира с целта на закона.

В Глава седма „Застъпници“ на Изборния кодекс (ИК) е регламентиран реда и условията за регистрацията на застъпници. Съгласно разпоредбата на чл. 118 от ИК, действаща към 2014 г., регистрацията на застъпниците извън страната се извършва от ЦИК. Застъпниците се регистрират до изборния ден въз основа на заявление, подписано от представляващия партията или от изрично упълномощени от тях лица, а в случаите, когато заявлението се подава от упълномощени лица, се представя и съответното пълномощно. Към заявлението се прилага списък съдържащ имената и единния граждански номер, съответно друг идентифициращ номер за лицата, които не са български граждани, на лицата, които да бъдат регистрирани като застъпници.

Ноторно известно е, че на 05.10.2014 г. са проведени избори за народни представители за Народно събрание, за участие в които е регистрирана и кандидатска листа на политическа партия „Атака“.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, че политическа партия „Атака“, чрез процесуалния си представител А.А., е депозирала в ЦИК заявление с вх. № НС-23-59/25.09.2014 г. за регистрация на застъпници на кандидатска листа на политическа партия „Атака“ за изборите за народни представители за Народно събрание на 05.10.2014 г. в избирателни секции извън страната. Към заявлението е приложен списък на застъпниците с посочени три имена и единен граждански номер на лицата. Под № 2 в списъка са посочени трите имена и единният граждански номер на жалбоподателката - С.Г.В., които безспорно имат качеството на лични данни на лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД предвид обстоятелството, че чрез тях г-жа С.Г.В. може безспорно да бъде индивидуализирана.

Въз основа на подаденото заявление, с Решение № 1137-НС/29.09.2014 г. и на основание чл. 57, ал. 1, т. 15, чл. 117, ал. 5 и чл. 118, ал. 1, 3 и 4 от Изборния кодекс, ЦИК е регистрирала посочените в заявлението лица, в това число и г-жа С.Г.В., за застъпници в избирателни секции извън страната на кандидатска листа на партия „Атака“. Решението на ЦИК не е обжалвано и е влязло в законна сила, видно от представена от ЦИК с писмо П-2316/05.04.2017 г. информация. Решението е публикувано и свободно достъпни на сайта на ЦИК, като в него са заличени единните граждански номера на застъпниците.

Твърденията на жалбоподателката, че личните ѝ данни – три имена и единен граждански номер са неправомерно обработени използвани от политическата партия и без нейно знание и съгласие са предоставени в ЦИК за регистрацията ѝ като застъпник на кандидатската листа в избирателни секции извън страна, са оспорени от ответната страна. Недоказани обаче са твърденията на ответната страна, че личните данни на жалбоподателката са обработени в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД. Въпреки, че с на политическата партия е указаното разпределяне на доказателствената тежест в процеса и същата е уведомена, че в подкрепа на твърденията си следва да представи доказателства, в производството не са ангажирани доказателства за изразено от г-жа С.Г.В. съгласие за обработване на личните ѝ данни от партията за посочената цел.

В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно разпределянето на доказателствената тежест в процеса в тежест на ответната страна е да докаже съществуването на изгодни за нея положителни факти на които се позовава и да обори изложеното от жалбоподателката твърдение, последното по своята същност отрицателен факт, който не подлежи на доказване.

Предвид обстоятелството, че твърденията на ответната страна за законосъобразност на обработването на личните данни на жалбоподателката за предоставянето ѝ в ЦИК и регистрирането ѝ като застъпник на кандидатска листа на партия „Атака“ в изборите за народни представители проведени на 05.07.2014 г., са оспорени от жалбоподателката, се налага извода, че в тежест на администратора – политическата партия е да докаже настъпилия положителен факт, а именно обработването на г-жа С.Г.В. при наличие на изразено от същата конкретно и информирано съгласие по смисъла на § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД или наличието на друго условие за допустимост на обработването.

Въпреки дадените от КЗЛД указания за разпределянето на доказателствената тежест в процеса обаче, ответната страна не е ангажирала доказателства в тази насока. В тази връзка се налага извода, че твърденията на жалбоподателката, че личните ѝ данни са обработени незаконосъобразно и без нейно съгласие за посочената цел, са основателни.

Предвид обстоятелството, че в конкретния случай не е налице и нито една от хипотези посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5, 6 и 7 от ЗЗЛД се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени предоставени от политическа партия „Атака“ на ЦИК за регистрацията ѝ като застъпник на партията в конкретните избори, в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за допустимост на обработването и са нарушение правата на лицето сезирало КЗЛД.

Изложените от ответната страна аргументите за липса на логика и мотивация от страна

на партията за неправомерно обработване на личните данни са неотнормирани към спора, предвид обстоятелството, че предпоставките за законосъобразност на обработването са изчерпателно изброени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Изложените от ответната страна аргументи не са условие за допустимост на обработването на лични данни.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираните нарушения налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на политическа партия „Атака“ административно наказание за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на лични данни на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази, че нарушението е първо за администратора на лични данни, с оглед което определя наказание в минимума предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № Ж-792/28.12.2016 г. за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на политическа партия „Атака“, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Врабча“ № 1, представлявано от Волен Сидеров, в качеството ѝ на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

В Комисия за защита на личните данни постъпиха искания за становища от кметовете на община Шабла, община Русе, община Сливово поле, община Антоново, община Борово, община Иваново и община Две могили, в които се поставят въпроси относно допустимостта на предоставянето на лични данни от ЕСГРАОН относно ползватели на електрическа енергия за битови нужди – клиенти на „ЕНЕРГО-ПРО Мрежи“ АД, гр. Варна.

Поради идентичността на постъпилите искания, КЗЛД, на свое заседание, проведено на 19.07.2017 г., изрази следното принципно становище:

„1. Кметовете на сезираните от „ЕНЕРГО-ПРО Мрежи“ АД общини, в качеството им на длъжностни лица по гражданското състояние, могат да предоставят на електроразпределителното дружество информация относно данните за контакт на абонати на дружеството, като постоянен и настоящ адрес, телефон за връзка и електронен адрес, на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, след представяне на съответните доказателства, че въпросните лица са страни по договор за предоставяне на електроенергия.

2. Предоставяне от страна на кметовете на общините на единния граждански номер на абонати на дружеството е прекомерно и противоречи на принципите за обработване на лични данни по чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, както и на разпоредбата на чл. 1, ал. 8 от ЗЗЛД.

3. При евентуално настъпване на смърт на лице – абонат на дружеството, кметовете могат да предоставят на „ЕНЕРГО-ПРО Мрежи“ АД официална информация за този факт.

4. Кметовете, в качеството им на длъжностни лица по гражданското състояние, не могат да предоставят на „ЕНЕРГО-ПРО Мрежи“ АД удостоверения за наследници без наличие на съдебно удостоверение или друг съдебен акт. Твърдението, че наследниците по закон, фигуриращи в удостоверението за наследници на конкретно лице - страна по договор за предоставяне на електроенергия, са длъжници на дружеството е факт, който подлежи на доказване и е в тежест на лицето, което твърди това обстоятелство.“

ОБЩ РЕГЛАМЕНТ ОТНОСНО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ 2016/279 И НЯКОИ АСПЕКТИ ПО НЕГОВОТО ПРИЛОЖЕНИЕ

ЦАНКО ЦОЛОВ

Член на Комисията за защита на личните данни

В качеството му на представител на българския надзорен орган по защита на данните, Цанко Цолов е член на Съвместния надзорен орган на Европол, Съвместния надзорен орган за Шенген, както и на Координационната група за надзор на Европейската система за автоматизирана идентификация на пръстови отпечатъци (Евродак).

„Едно нещо трябва да е ясно, макар че живеем в свят, в който споделяме лична информация по-свободно, отколкото в миналото, трябва да отхвърлим заключението, че неприкосновеността на личния живот са преувеличени думи ... ние се нуждаем от тях повече от всякога“. - Барак Обама, президент на САЩ (“САЩ за защита на правата на потребителите през 2012 г.”)

Законът „Сарбанес Оксли“

В началото на века Америка е разтресена от серия скандали, свързани с пробиви в системата за одитиране на компаниите. Инвеститорите и политиците са притеснени от размера за финансовите измами, от поведението на контролните органи, отказа на ръководните кадри да поемат отговорности за финансовите измами в организациите им, непознаване на истинското финансово състояние на компаниите, твърде малката прозрачност на процесите и липсата на отчетност.

През 2002 година в САЩ е приет законът „Сарбанес Оксли“, отнасящ се за одитната дейност за всички публично търгувани компании, надзиравани от национален регулаторен орган. Стратегическата цел на акта е укрепване на корпоративното управление и възстановяване доверието на инвеститори и клиенти. Насоките са в засилване ангажираността на висшия мениджмънт от всички структури на организацията, разбиване на монополните права на вътрешния одит, чрез въвеждане на високо обучени външни одитори, и не на последно място - въвеждане на контролна институция на национално ниво. Изискването е недвусмислие на данните и пълна документация на процесите в компанията.

Може да обобщим: законът Сарбанес Оксли подмени парадигмата от „просто го направи“ на „направено-проверено-документирано- доказано“. Казано по друг начин, не са важни само крайните резултати (защото бизнесът ги постига и то всеки път все по-добре), но и начинът на тяхното постигане – отговорен към партньори и клиенти, в съответствие с правила, които пораждат доверие. Две години по късно прогнозите не са от най-перспективните. За 2004 година 582 компании оповестяват съществени слабости или значителни недостатъци във вътрешния контрол, а за 2005 година 4-те най-големи одитори предвиждат до 20% фалити на свои клиенти във връзка с финансови неуредици.

Очакванията са насочени основно към подобряване качеството на обработката на данните в 9 области: спазване изискванията на регулацията, контрол на базите данни, разпределение на задължения, одит, проследяване на промените в данните, политики и процедури, управление на промените, дефиниции на данните, управление на данните.

Трудностите по въвеждането на регулацията се свързваха с промяната на разбирането за стойността на данните и какво те носят на организацията. Въвеждането на регулации е свързано с въвеждане на промяна. А когато тя е продиктувана от нов поглед върху корпоративната информация, то тази промяна в повечето случаи е промяна на организационната структура, използваните управленски технологии и най-вече, задълженията и отговорностите на отделните длъжностни лица.

Моделът „Управление на данни“ (Data Governance)

Какво се промени в разбирането ни за данните и защо те се превърнаха в ресурс и най-висша ценност на организациите? Новите концепции за Big Data, Data Analysis и Internet of Things промениха представата ни за данните - от статистика и отчети към прогнози и стратегически ресурс. Ресурс, който дава технологично предимство пред конкурента. Информацията все повече се превръща в „петролът“ на новия век.

Технологиите дадоха на информационната свързаност ново ниво и данните, от принадлежащи на една система или един отдел, се превърнаха в общо достъпни за цялата организация, в която всеки се стреми да ги използва, съревновавайки се с колегите, акцентирайки върху тяхната акуратност, достъпност и формат, какъвто за него е най-удачен. Собствеността над данните, а от там и отговорностите върху тях се размиха. И именно тази плоскост на достъп до стратегически ресурс с недостатъчна степен на проследимост на действията и води до злоупотреби и нарушения.

Схващането, че данните са собственост на IT отделите, претърпя тотален крах, защото те знаят как да ги съхраняват, достъпват и пазят, но не знаят за кого ги съхраняват, кой трябва да ги достъпва и от кого ги пазят.

Необходимостта от обща методология за въвеждане на организационна промяна, базирана на нов поглед над корпоративната информация, изглежда като панацея за общото заболяване „важен е резултатът, а не пътят до него“. Методологията трябва да е насочена към въвеждане на регулации върху обработката на данни и да е баланс между разпределение на права и отговорности на хора, при използването на новите информационни технологии в интерес на развитието на бизнеса. На следващо, място важен фактор е степента на съзряване на организацията и можем да заключим, че моделът на организацията е до голяма степен модел на нейните кооперативни данни.

Развитието на информационните технологии е съпроводено с обобщеност на информацията, не толкова като поставянето ѝ на едно място и съхраняването ѝ в сходни формати, колкото като достъпност и възможност за вторична обработка с извличане на контекст, различен от първоначалния, за който тя е събирана.

Данните в организацията преминават през няколко етапа на обобщеност, които можем да назовем като:

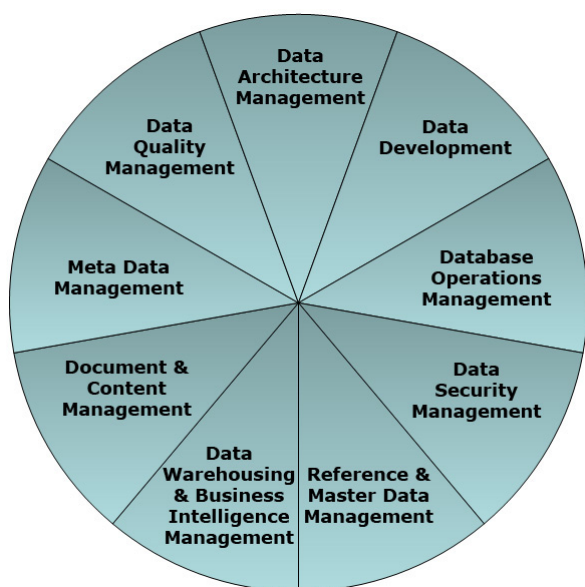
- Информационни каталози – поддържане на хранилища за всички БД, участващи в процесите хора и използвани технологии. На този етап познаваме информационните системи и кой е техният собственик;
- Източници на данни – поддържане на детайлна информация за записите и отчитане винаги на източника на данните;
- Интегрирани данни – налице е единен или контролиран брой източници на истинност на данните (златен запис). От всички потребители има единен поглед към данните.

- Генерирани данни – данните са подготвени във вида, който са необходими за докладите и приложенията. Бизнесът е променил първоизточника във вида, в който са му нужни, и най-често това променя първоначалния замисъл за събирането на данните.

- Специфицирани доклади – данните се поддържат готови за определени шаблони – доклади. Случайните доклади се базират на съществуващи шаблони. Най-често шаблоните са насочени към проследяване на ключовите индикатори за успеха, които трябва да бъдат наблюдавани.

- Управление на данни – роли, отговорности и съответствия, направени по правилото „прави нещата по най-верния начин“. Търси се увереност, че това са най-верните и акуратни данни за бизнеса.

Достигайки до управленската технология „Управление на данни“ организациите следва да изградят способности и капацитет в следните области:

Управление на архитектурата на данните (Data Architecture Management) - Разработване и поддържане на архитектура на корпоративните данни¹ в контекста на цялата корпоративна архитектура и връзката ѝ с приложенията на системните решения и проекти.

Моделиране на данни (Data Development) - Дейностите, фокусирани върху данните, включително моделиране на данните и анализ на изискванията към данните, проектиране, внедряване и поддръжка на бази данни.

Оперативно управление на данни (Database Operations Management) - Планиране, контрол и поддръжка на структурирани информационни активи в целия жизнен цикъл на данните, от създаването и придобиването, чрез архивиране и изчистване.

Управление на сигурността на данните (Data Security Management) - Дейности по планиране, внедряване и контрол, за гарантиране неприкосновеността на личния живот и поверителността и предотвратяване на неоторизиран и неподходящ достъп, създаване или промяна на данни. Изграждане на система за наблюдение, базирана на автоматични логове и журнални записи.

Управление на референтни и базисни данни (Reference & Master Data Management) - Дейности по планиране, внедряване и контрол, за осигуряване последователност на стойностите на контекстно зависими данни със „златна версия“ на тези стойности на данни.

Изграждане на складове (езера) от данни и управление на бизнес приложенията (Data Warehousing & Business Intelligence Management) - Процеси на планиране, внедряване и контрол с цел осигуряване на данни за вземане на решения и подпомагане на работещите в областта на знанията, ангажирани в отчитането, заявката и анализа.

Управление на документи и съдържание (Document & Content Management) - планиране, внедряване и контролиране на дейностите за съхранение, защита и достъп до данни в електронни файлове и физически записи (включително текст, графика, изображение, аудио, видео).

¹ Данни, които се използват съвместно от няколко системи в организацията, независимо от мястото на първоначалното въвеждане. При тази концепция системите не са собственици на данните, а само дефинират изисквания към тяхното качество. Корпоративните данни изискват и нов начин на описание – въвежда се концепцията за данни за самите данни (metadata).

Управление на метаданни (Meta Data Management) - планиране, внедряване и контрол на дейностите, с цел осигуряване на лесен достъп до висококачествени интегрирани мета данни.

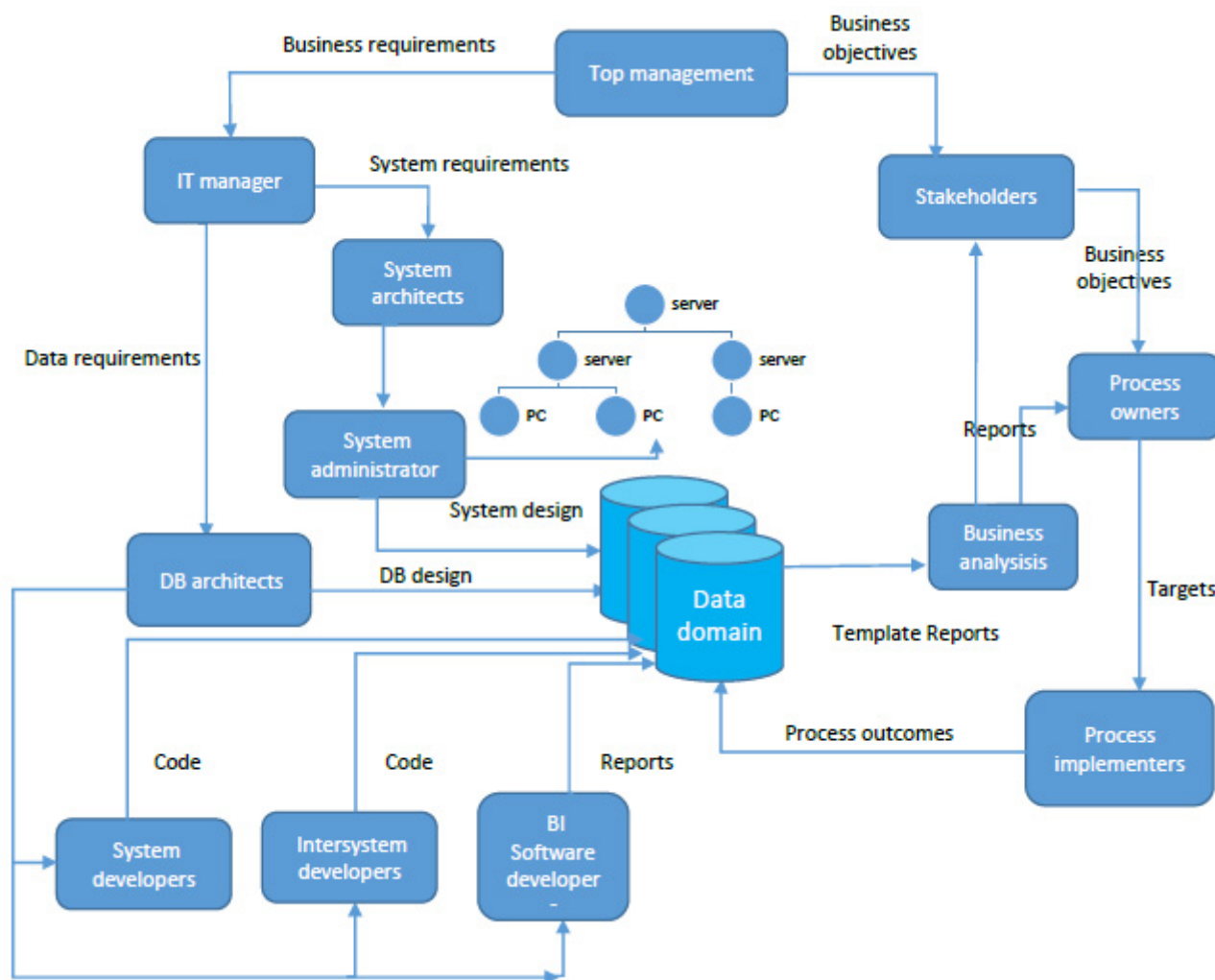
Управление на качеството на данните (Data Quality Management) - дейности по планиране, внедряване и контрол, които прилагат техники за управление на качеството за измерване, оценка, подобряване и гарантиране на годността на данните за използване.

Технологията „управление на данни“ се базира на управление на хора, процеси и технологии.

Хората получават различни профили (роли) в организацията, което определя техните права за работа с данните. Ролята е отговорностите, които имат при използването на технологиите и крайните резултати. Друг аспект е изграждането на организационната култура (принципите) при работа в организацията – това са ценностите на организацията, показателите на успеха, организационната верига на взаимодействията, както и възприетата система за одитиране.

Процеси – бизнес процесите, осмислящи съществуването на организацията; информационните потоци, осигуряващи всеки един бизнес процес; използване на различни сценарии и предвидими поведения на системата; добри практики за използване на технологиите.

Технологии – различни информационни приложения за всяка една област, изграждащи необходимия капацитет и способности на хората; стандарти и протоколи. От друга страна, това са входът и изходът на всеки един процес, работната среда с документи, информационните системи, базите данни.

Общ регламент относно защитата на данните (GDPR) - „перфектната буря“

Когато през 2012 г. се заговори за промяна на регулаторната рамка за неприкосновеността в ЕС, се акцентира върху икономическата и социална интеграция, бързото технологично развитие и глобализацията, потребността от силно правоприлагане, неутрална защита на физическите лица, независеща от използваната техника. Необходимост от конкретизация на понятието „лични данни“ и намаляване на административната тежест за бизнеса.

Отзвукът на GDPR е повсеместен - създадена бе регулация, която по своя обхват достига до всяка една компания по света, оперираща на европейския пазар. Разглежданата материя като най-общо описание е информация, към която следва да се отнасяме, съблюдавайки определени принципи и законосъобразност при нейната обработка. Философията на Регламента не е насочена към значимите санкции, които са определени, а към възможностите за правене на бизнес – как трябва да обработваме личните данни, така че да пораждаме доверие и сигурност в бизнес средата. Акцентът не е върху „тоягата“, а върху „морковът“.

Промените, въведени от GDPR се фокусират в няколко основни направления:

Завишени права на гражданите - съгласието за обработка на лични данни е основополагащо при определяне на законосъобразността на обработката. То трябва да бъде получено при ясни условия, по достъпен и разбираем начин и трябва да бъде изрично. Съгласие по подразбиране не съществува. Съгласието следва да бъде получено за определена цел и при всяка следваща обработка извън тази цел трябва да се изисква ново съгласие. За първи път се регламентира правото за оттегляне на дадено съгласие. Оттеглянето може да стане по всяко време, като се посочва, че в определени случаи това не може да породи отказ от предоставяне на услуга.

Въвежда се **правото на субекта на данни да изисква коригиране на данните** по всяко време, ако счете, че те не са актуални или са неверни като цяло. Интересен е казусът какво би трябвало да бъде поведението на администратора, ако субектът поиска коригиране на верни данни с некоректни, но това е тема за друг разговор.

Преносимост на данните – правото на субекта да поиска трансфер на данните от един администратор към друг. В този случай Регламентът е определил ограничение за наличие на „техническа възможност“ за автоматичен трансфер.

Заличаване на данните („правото да бъдеш забравен“) – заличаването трябва да бъде повсеместно от всички регистри и системи на администратора на лични данни, ако не съществува друго законово основание за задържане на данните. Субектът следва да бъде информиран за резултата от дейността във вид, поискан от него.

Достъп до личните данни – всеки един субект на данни има право да получи информация за личните данни, които се обработват за него, както и за процесите по тяхната обработка (защо се обработват).

Новите изисквания към компаниите като администратори на лични данни са насочени към подобряване на прозрачността на обработката и превенция на самата защита.

Оценка на въздействието – извършва се преди началото на обработката за всички случаи, при които се открие висок риск, мащабна обработка или обработка на чувствителни данни.

Ограничаване достъпа до данните – въвеждане на ограничението „необходимо да се знае“. Администраторът на лични данни следва да ограничи достъпа до данните на основата на анализ на потребността за реализацията на бизнес процеса.

Проследимост на обработката – всички действия с личните данни следва да бъдат документираны и достъпни за одити. Необходимо е поддържане на записващи системи, базирани на лог файлове и изграждане на системи за предупреждение, базирани на събития.

Компаниите трябва да извършват **постоянна оценка на системата за неприкосновеност** и да доказват съответствие с изискванията на Регламента.

Минимизиране на обработваните данни – постоянно наблюдение и оценка на обработваните данни и отстраняване на всички данни, които надхвърлят целта на обработката.

Ограничаване на времето на обработката – за всички данни се определя срок за съхранение, след чието изтичане АЛД следва да спре обработката. По нататъшна обработка може да продължи в определени случаи и при условие, че те нямат вече качеството на лични данни.

Администраторът на лични данни дължи информация на субекта в момента на събирането на данни или във всеки следващ момент на обработката, когато данните не са събрани от субекта на данни.

Изисквания към компаниите при пробив в системите им, обработващи лични данни

Регламентът изрично въвежда изисквания за поредица от действия, които трябва да извърши АЛД при пробив в сигурността на данните и тези действия включват:

- Ограничаване на пробива;
- Уведомяване на всички лица, засегнати от пробива;
- До 72 часа уведомяване на надзорния орган, включващо информация за: броя на засегнатите записи; предприетите мерки за ограничаване на пробива; категориите данни, засегнати от пробива; последствията от пробива и очаквани рискове.

Нека направим един нов прочит на Регламента, прочит акцентиран върху това, какво трябва да бъдат променено в организацията.

На първо място акцентът е върху хората. Всички, които имат досег с лични данни, следва да спазват разписаните политики и правила, трябва да бъдат обучени на тези правила и подготвени за ситуациите, породени от бизнеса и имащи отношение към обработката на данни. Въвеждането на служител по защитата на данните го позиционира в съвет по управление на данните, а в зависимост от структурата на организацията и бизнес процесите в нея, той следва да има представители и в наблюдаващите отделните домейни или системи. Служителите в организацията трябва да бъдат представени чрез роли, документиран отговорности и правила.

На второ място организацията следва да бъде представена като бизнес процеси и потоци от данни. Регламентът изисква промяна на съществуващите процеси, при което GDPR е като входен параметър, генериращ съответните изменения на изходните резултати. Разбира се, Регламентът изисква и проектиране на нови процеси – „правото да бъде забравен”, „оттегляне на съгласие” и т.н. Задължително следва да се определят показатели за успеха, които на ниско ниво следва да бъдат критерии за успешното въвеждане на регулацията, но трябва да има и ясна проследимост до крайните показатели на бизнеса. Изключително важно е да се анализират и междинните резултати, при които става пренареждане на събраните данни, и да се разкрива възможността, когато данни, първоначално събрани не като лични данни, могат да се пренаредят в колекция, имаща качеството на лични данни.

На следващо място промяната е насочена към използваните технологии.

В **Управление на архитектурата на данни** следва ясно да се разграничат и разпознават обработката на данните като чувствителни, публични (по силата на регулация) или обикновени лични данни, дефинирани от Регламента.

При **Моделиране на данни**, акцентите са поставят върху създаването на нови колекции от лични данни, както и използването на личните данни за цели, различни от първоначално събраните.

При архивирането и почистване на данните при **Оперативно управление** трябва да бъде съблюдувано, правото на индивида да поиска тяхното заличаване и гаранциите, които следва да му бъдат предоставени, че това е извършено.

Познавайки типа на данните, при **Управление на сигурността на данните** следва да се отнасяме по различен начин с различните типове данни, с особено внимание към чувствителните данни. Ако те се намират в колекция, то върху цялата колекция следва да се наложат завишени изисквания за защита.

Изискванията на Регламента за независимост на обработката от носителя на информацията трябва да бъде отчетено при **Управление на документи и съдържание**, обработвайки цялото многообразието на лични данни, структурирани в електронен вид (текст, видео, аудио и др.).

В **Управление на метаданни** следва да се въведат метаданни за „неприкосновеност“, чрез които лесно да се достига до ограниченията, породени при обработката им.

Регламентът изисква създаване на **среда (техническа и организационна), базирана на ясно разписани и документиращи политики и процедури**, пораждаща доверие и сигурност между всички заинтересовани страни. Изгражданото доверие е голямото стратегическо предимство пред конкурента. Всеки, който се занимава със защита на информацията знае, че защитата е вторична, тя следва технологичното развитие и следва да се разглежда като процес. Главоломното развитие на информационните технологии ни карат постоянно да анализираме рисковете за нашата организация и да оценяме въздействието на всяка иновация върху бизнес средата.

GDPR е „Перфектната буря“ със сила и мощ, подхранвани от глобалния и обхват – въздействаща върху хора, процеси и технологии в организацията. Както „перфектната буря“ е непреодолима, така и GDPR, делегирайки права на индивидите за контрол върху личните им данни, се превръща в незаобиколим фактор в бизнес средата. Но в същото време, попадайки в „окото на бурята“, всеки би се почувствал в идеалната среда за правене на бизнес и би придобил стратегическо предимство пред конкурентите. И ако още за миг продължим тази алегория, то моделът „**Управление на данни (Data Governance)**“ е идеалната платформа за попадане в „окото на бурята“.

Процесът по внедряване на Общия регламент за защита на данните в организацията, описана с модела „Управление на данни“ включва следните стъпки:

Стъпка 1: Идентифициране зрелостта на модела „Управление на данни“ – разкриване на нивото на интеграция на данните (организационна и техническа), изградените органи за управление на модела „Управление на данни“, използваните технологии;

Стъпка 2: Разкриване всички заинтересовани страни, системи и организации, повлияни от прилагането на GDPR. Заинтересованите страни се разкриват както вътре в организацията като процеси, които биха били повлияни от регулацията, така и вън от нея - партньори, клиенти, граждани, отидни и надзорни организации.

Стъпка 3: Идентифициране на бизнес процесите - процес е всяко събитие, което се изисква за осъществяване на бизнес функция. На този етап следва да се определят ключовите индикатори на успеха, които биха позволили да се оцени ефективността от внедряване на регулацията.

Стъпка 4: Разкриване на съставляващите процеси за всеки един бизнес процес и типа и категориите лични данни, обработвани при осъществяване им. В съответствие с идентифицираните бизнес процеси се определят съставляващите, които най-често са разклонения на логическите блокове и личните данни, използвани при реализацията на бизнес функция. В тази стъпка трябва да се идентифицират различните регистри с лични данни.

Стъпка 5: Разкриване на работните потоци за всеки един съставляващ процес – потоците се определят за процесите, идентифицирани в Стъпка 4 на базата операциите по обработката на личните данни, дефинирани в чл.4 на GDPR. В тази стъпка се определя кои роли какви права за работа с данни имат, къде се съхраняват физически регистрите и къде става пренареждане на колекциите с лични данни;

Стъпка 6: Анализ на несъответствията - за всеки процес, идентифициран в стъпка 5, обработката се категоризира в съответствие с текущото и новото (GDPR) законодателство за защита на данните. Извършеният анализ на несъответствията трябва да разкрие потребността от проектиране на нови процеси и какви изменения трябва да се извършат в съществуващите за да съответстват на GDPR.

Стъпка 7: Анализ на риска – анализът на риска следва да бъде извършен следвайки:

- Дефиниране как лични данни постъпват в организацията, каква е вътрешната обработка и как напускат организацията;
- Идентифициране на уязвимостите, заплахите и рисковете на личните данни;
- Определяне нивата на риск и потенциалното въздействие над организацията – определяне вероятността за случване на събитие, определяне потенциалното въздействие, описване на всички уязвимости, категоризирани като висока, средна и ниска заплаха;
- Идентифициране на защитните мерки които следва да се приемат за неутрализиране на рискова ситуация;
- Документиране на анализа по нива - високи, средни и ниски заплахи.

Стъпка 8: Изпълнение, оценка на изпълнението на базата на проследяване на ключовите показатели на успеха и коригиране с цел подобряване на изходните показатели.

Потребност от сравнения

Не е спорно, че материята и на двете регулации (Сарбанес Оксли и GDPR) е обработката на данни. Данните, разглеждани като ресурс на организацията, които създават стойност за бизнеса. Обработката на данните променя организационната култура и моделът на функциониране на организацията. Но обработката на данните не е самоцел, крайните измерители не са прилагането на регулациите, а подобряване на заложените бизнес показатели.

И в двата случая крайната цел е „подобряване на средата за правене на бизнес“ чрез изграждане на доверие към партньори и клиенти. Акцентът в този случай се поставя върху новата парадигма „направено-проверено-документирано- доказано“. Отчетността, въведена от GDPR като понятие, е пълно съответствие на това разбиране. Ако потърсим развитие в GDPR, то е дуалният характер на доказателствата – насочени към два субекта – индивидите и надзорните органи. Силата на контролът е неимоверно завишен чрез даване на повече права на индивидите.

И в двата случая един добър път за въвеждане на регулацията е използването на моделът „Управление на данни“. Акцентирайки върху моделирането, можем да намерим зависимост на прилаганите стратегии, колерирани с характера на бизнес процесите в организацията. Всички организации, обработващи данни с конфиденциален характер или „чувствителни данни“ (здравни организации и др.) биха акцентирали върху сигурността на данните и предприетите организационно-технически мерки биха използвали „дефанзивна стратегия“. От друга страна, маркетинговите компании (компании, базиращи бизнеса си на директния маркетинг) ще акцентират върху показателите, демонстриращи доверие пред клиенти и партньори – „офанзивна стратегия“. Като балансирана може да определим стратегията на финансови институции и телекомуникационни компании, които биха потърсили баланса между директния маркетинг и опазването на доста сериозен набор от чувствителни или огромен обем от данни.

Въвеждането на регулациите не е еднократен акт, фиксиран към дата на влизане в сила, а процес на постоянно доказване на съответствие. Активността на организациите ще бележи ръст в първите две години, през които ще започне прилагането на GDPR. И ако сега около 4% (данни от декември 2016) декларират, че са готови да прилагат GDPR, то очакванията са към май 2018 техният брой да нарасне до към 60% (заявили към момента, че имат план за прилагане на Регламента). Останалата част ще се активира, когато се проявят положителните страни на регулацията и, разбира се, и негативните – санкциите.

Към настоящия момент у нас огромно количество автори публикуват по темата, но в голямата си част те не надскачат информационния характер на предлаганото, правят преглед на съдържанието на документа и силно негативно представят Регламента с неговите санкции и административни наказания. Очевидна е активността от юридически и одиторски компании с предложения за подпомагане на бизнеса за постигане на съответствие с Регламента, но не се акцентира върху модел на поведение на организациите и върху методология за въвеждане на изискванията. От друга страна, големите доставчици на информационни технологии и интегрирани решения търсят приложения на собствените си разработки, но затруднението на потребителя в този случай е свързано със смисъла на внедряване на тези технологии.

Очевидна е потребността от методология, базирана на бизнес процеси, при която всеки един доставчик предлага своите достижения за реализация на отделните и стъпки. В този случай акцентът е върху израстването на бизнеса, възможността да се получи стратегическо предимство на базата на Регулацията и нейното прилагане.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5 (68) 2017 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759